

Către Preasfințitul Iustin Sigheteanul,

Vă scriem cu adâncă îngrijorare și tristețe pentru tot ceea ce se petrece de ani buni cu Sfânta noastră Ortodoxie, lucruri care nimicesc învățăturile Sfinților Apostoli și ale Sfinților Părinți și potrivnice tuturor Sfințelor Canoane statornicite de Sinoadele Ecumenice și locale.

Trăim într-o epocă de adânc dezechilibru spiritual, epocă în care *mulți creștini ortodocși sunt "ca niște copii duși de valuri, purtați încoace și încolo de orice vânt al învățaturii, prin înșelăciunea oamenilor, prin vicleșugul lor, spre uneltirea rătăcirii" (Efeseni 4,14)*. Pare într-adevăr să fi sosit timpul când oamenii *"nu mai suferă învățătura sănătoasă, ci – dornici să-și desfăteze auzul – își grămădesc învățături după poftele lor, și își întorc auzul de la adevăr și se abat către basme."* (II Timotei 4,3-4).

Deoarece în spațiul bisericesc a pătruns această erezie a ecumenismului, dorim să aducem la cunoștință tuturor fiilor Bisericii noastre, gravul pericol al lepădării de credință în care ne aflăm prin acceptarea hotărârilor luate la Sinodul care a avut loc în Creta, în iunie 2016.

Ecumenismul religios de astăzi este o mișcare de unire, pentru început, a ereticilor apusului cu Ortodoxia. Într-o a doua fază, se are în vedere unirea tuturor religiilor într-una singură, uriașă, într-o panreligie . Scopul ultim, însă, este ca întreg creștinismul, și în special Ortodoxia, singura care deține Adevărul, să dispară în acest malaxor. La fel cum o boală nu afectează doar organul bolnav, ci întreg organismul, tot așa și erezia provoacă durere în întreg trupul ei, afectându-l. De aceea, de fiecare dată când a apărut o erezie ce amenință trupul Bisericii, s-au întrunit Sinoadele Ecumenice și locale care au anatemizat erezia și pe ereticii ce o susțineau.

❖ *"Eretic, spune Sf. Vasile cel Mare, este cel ce greșește chiar și numai cu privire la vreo dogmă, sau referitor la unele chestiuni de doctrină ortodoxă , cum spune Zonara. Și în genere, după doctrina canonică a Bisericii Ortodoxe, cel ce nu este ortodox, este eretic."*¹

❖ **Sf. Iustin Popovici:** *"Ecumenismul e numele de obște pentru toate creștinismele mincinoase, pentru bisericile mincinoase ale Europei Apusene. În el se află cu inima lor, toate umanismele europene cu papismul în frunte.(...) Nu e nicio deosebire esențială între papism, protestantism, ecumenism și celelalte secte ale căror nume este legiune."*²

Tot Sfântul spune că: **"În istoria neamului omenesc sunt 3 căderi însemnate: a lui Adam, a lui Iuda și a papei."**

❖ **Pr. Arsenie Papacioc:** *"Sunt împotriva! Pe viață și pe moarte împotriva! Ce ecumenism?"*

❖ **Arhim. Iustin Pârvu:** *"Ecumenismul este un mare fals, ei vorbesc în numele unei iubiri în afara lui Hristos, care te exclude din Adevăr. Dacă ecumeniștii ar iubi cu adevărat lumea, nu ar dezmoșteni Adevărul de valoarea și bogăția spirituală a Tradiției Bisericii, a Sfinților Părinți."*³

❖ **Pr. Dumitru Stăniloae:** *"Eu nu sunt pentru ecumenism; socotesc că ecumenismul este produsul masoneriei; iarăși vor să relativizeze credința adevărată. Ecumenismul este panerezia timpului nostru. Biserica catolică și Biserica Ortodoxă, nu sunt două surori. Nu există decât un Cap al Bisericii, Iisus*

¹ Canoanele Bisericii Ortodoxe, note și comentarii – Arhid. Prof. Dr. Ioan N. Floca, pag. 377

² Sf. Iustin Popovici, Biserica Ortodoxă și ecumenismul – Fundația Iustin Pârvu, pag.87

³ Sf. Iustin Popovici, Biserica Ortodoxă și ecumenismul – Fundația Iustin Pârvu, pag 8

Hristos. Nu poate exista decât un singur trup, adică o singură Biserică. Deci noțiunea de biserici surori e improprie.”⁴

Toți ortodocșii avem datoria sfântă să denunțăm acest ecumenism blestemat de Dumnezeu și să ne unim împotriva lui. Toți trebuie să știe că ecumenismul urmărește îngroparea Ortodoxiei, a Bisericii Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească, și că duce la surparea însuși a neamului nostru. În această privință **Sfântul Teodor Studitul** spunea: "Atunci când **Credința e primejduită, porunca Domnului este de a nu păstra tăcerea. Dacă e vorba de Credință, nimeni nu are dreptul să zică: "Dar cine sunt eu? Preot, oare? N-am nimic de-a face cu acestea. Sau un cârmuitor? Nici acesta nu dorește să aibă vreun amestec. Sau un sărac care de-abia își câștigă existența? ... Nu am nici cădere, nici vreun interes în chestiunea asta. Dacă voi veți tăcea și veți rămâne nepăsători, atunci pietrele vor striga, iar tu rămâi tăcut și dezinteresat?"**

"Sinodul nu este aceasta: să se întrunească simplii ierarhi și preoți, chiar dacă ar fi mulți; ci să se întrunească în numele Domnului, spre pace și spre păzirea Canoanelor... și **nici unuia dintre ierarhi nu i s-a dat stăpânirea de a încălca aceste Canoane, fără numai să le aplice și să se alăture celor predaniste, și să urmeze pe Sfinții Părinți cei dinaintea noastră... Sf. Ioan Gură de Aur a spus deschis că dușmani ai lui Hristos sunt nu numai ereticii, ci și cei aflați în comuniune cu ei."**

"Avem porunca de la însuși Apostolul Pavel ca, atunci când cineva învată ori ne silește să facem orice alt lucru decât am primit și decât este scris de canoanele Sinoadelor Ecumenice și locale, acela urmează a fi osândit, ca nefacând parte din clerul sfințit. Nici un sfânt nu a încălcat legea lui Dumnezeu; dar nici nu s-ar fi putut numi sfânt, dacă ar fi călcat-o." (...) "Și dacă am fi păcătoși în multe, totuși suntem ortodocși, mădulare ale Bisericii Universale, îndepărtându-ne de orice erezie și urmând oricărui sinod recunoscut ca ecumenic sau local. Și nu numai acestora, ci și hotărârilor pe care le-au luat și le-au propovăduit Sinoadele. Nici nu este ortodox desăvârșit, ci pe jumătate, cel care crede că are dreapta credință, dar nu se alătură dumnezeieștilor Canoane.(Migne, PG Epistola II, 81)"⁵

Sfântul Paisie Aghioritul spunea: "Mulți Sfinți Mucenici, atunci când nu știau dogma, spuneau: "Cred ceea ce au hotarat Sfinții Părinți". Dacă cineva spunea asta, mărturisea! Adică nu știau să aducă dovezi prigonitorilor pentru credința lor și să-i convingă, ci aveau încredere în Sfinții Părinți. Se gândea: "Cum să nu am încredere în Sfinții Părinți? Aceștia au fost și mai cu experiență, mai virtuoși și sfinți. Cum să primesc eu o negliobie? Cum să sufăr să hulească cineva pe Sfinții Părinți?" Să avem încredere în tradiție. Astăzi, din păcate, a intrat politețea europeană și vor să arate că fac binele. Vor să arate superioritatea, dar în cele din urmă merg înspre a se închina diavolului celui cu două coarne.

"**Să existe o religie**" – **îți spun, și le nivelează pe toate.** Au venit și la mine unii și mi-au spus: "Toți cei care credem în Hristos, să facem o religie". "Asta este ca și cum am lua aur și aramă, aur de atâtea karate și toate cele ce au fost separate de el, și să le amestecăm din nou și să facem una. Este corect să le amestecăm iarăși? **Intrebați un aurar: E bine să amestecăm zgura cu aurul? S-a dus atâtea luptă, ca să strălucească dogma**". Sfinții Părinți au știut ceva atunci când au interzis legăturile cu cel eretic. Dar astăzi spun: "Nu numai cu cel eretic, dar și cu budistul și cu închinătorul la foc și cu închinătorul la diavol să ne rugăm. Trebuie ca și ortodocșii să se afle la rugăciunile și conferințele lor. Este o prezență". Ce prezență? Le rezolvă toate cu rațiunea și justifică cele ce nu se pot justifica. Duhul european crede că și problemele duhovnicești pot intra în Piața Comună. **Ceea ce se impune fiecărui ortodox este să pună neliniștea cea bună și în heterodocși, să înțeleagă adică, faptul că ei se află în înșelare, ca să nu-și odihnească în mod mincinos gândul lor și să se lipsească și în această viață de**

⁴ Interviu preluat din *Ortodoxia și internaționalismul credincios*, Ed. Scara, 1999

⁵ Episcopul Longhin – Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, pag.55-56

*binecuvântările bogate ale Ortodoxiei și în cealaltă viață de și mai multele și veșnicile binecuvântări ale lui Dumnezeu”.*⁶

Motivele pentru care Sinodul de la Creta,16-27 iunie 2016, a fost unul tâlhăresc

- 1) Evenimentul s-a remarcat prin abateri grave de la dreapta credință și recunoașterea oficială a ecumenismului drept dogmă;
- 2) Prezența la deschiderea lucrărilor ”Sfântului și Marelui” Sinod a delegațiilor comunităților eretice ale papistașilor, protestanților și monofiziților în calitate de invitați oficiali, aceasta fiind o inovație fără precedent, străină tradiției noastre sinodale;
- 3) Sinodul și-a început activitatea fără să ratifice în prealabil toți termenii și Sfintele Canoane Sinodale care au fost adoptate de Sinoadele Ecumenice anterioare, astfel încât și acest Sinod să aibă o continuitate organică cu cele precedente;
- 4) Regulamentul de organizare a impus o nouă formă de conducere străină Ortodoxiei, documentele sinodului fiind votate doar de cei 14 capi ai Bisericilor, după modelul papal;
- 5) Delegația BOR a semnat toate documentele propuse chiar și cele cu abateri doctrinare, precum cel intitulat ”Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine”. Acesta a fost prevăzut în documentele de la Chambesy din octombrie 2015 și potrivit căruia ar exista mai multe Biserici Creștine, din care face parte și Biserica Ortodoxă. Conform Simbolului de Credință și a conștiinței de sine a Bisericii Ortodoxe, Biserica este UNA, prin urmare, celelalte ”biserici” sunt eterodoxe;
- 6) S-au folosit expresiile ”unitatea pierdută a creștinilor”, precum și expresia ”restaurarea unității creștine”, acestea fiind complet greșite, deoarece Biserica nu a pierdut niciodată această unitate; așadar nu are nevoie să o regăsească, din moment ce Biserica lui Hristos nu a încetat și nu va înceta niciodată să existe;
- 7) S-a eliminat din discuțiile preliminare, termenii de ”schismatic” și ”eretic”, înlocuind termenul de ”eretic”, cu ”neortodox”, precum și acceptarea monofiziților, protestanților și catolicilor drept ”biserici istorice”;
- 8) Delegația română și-a asumat multiplele referiri la ”biserici” și confesiuni care contravin Bisericii Ortodoxe mărturisite prin Crez, ca fiind Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică a lui Hristos;
- 9) Denumirea de ”Sinod Panortodox” este neortodoxă, deoarece cuvântul *panortodox* înseamnă a tot ce înseamnă ortodox, iar în Creta au lipsit patru Biserici (Georgia, Bulgaria, Antiohia, Rusia);

⁶ Cuv. Paisie Aghioritul, Cu durere și cu dragoste pentru omul contemporan, Editura Evanghelismos, București, 2003)

- 10) În Tradiția Bisericii, Sfintele și Marile Sinoade, erau alcătuite din reprezentanțe ale Bisericilor Autocefale, în cadrul cărora votau toți arhierii participanți. La Sinodul din Creta, potrivit regulamentului, nu au votat toți arhierii din Sinod, ci doar Bisericile Autocefale prin întâistătorii lor, ceea ce contrazice eclesiologia ortodoxă și Dreptul Canonic Ortodox.
- 11) Îngrijorătoare sunt și afirmațiile cu privire la căsătoriile mixte între ortodocși și neortodocși. Astfel, într-un comentariu cu privire la textul *"Taina căsătoriei și impedimentele sale"*, în articolul 5.a. se menționează: *"Căsătoria între ortodocși și neortodocși poate fi binecuvântată în funcție de acrivia canonică (canonul 72 al Sinodului Quinisext din Trullo)"*. Cu toate acestea ea poate fi celebrată din îngăduința și iubirea omului, cu condiția ca toți copiii din căsătoria în cauză, să fie botezați și crescuți în Biserica Ortodoxă.
- 12) S-a constatat tendința structurilor puse în mișcare la nivelul Sinodului spre constituirea unei guvernări mondiale și a unei singure religii pentru conducerea lumii, străine și contrare Bisericii Ortodoxe.
- 13) Una din reglementările așa-zisului "Sinod Mare și Sfânt", contrară eclesiologiei ortodoxe, impune hotărârile sinodului tuturor membrilor bisericilor ortodoxe, sub amenințarea că vor fi pedepsite toate grupurile de creștini care nu vor primi hotărârile lui.
- 14) Recunoașterea *"Consiliului Mondial al Bisericilor"*(CMB) ca model doctrinar, deși sunt binecunoscute atât originile, cât și scopul său ascuns.

Sinteza mai sus menționată, s-a realizat pe baza documentelor oficiale, publicate pe site-ul oficial al Patriarhiei Române (basilica.ro).

Observații și obiecții privind Sinodul de la Creta, 16-27 iunie 2016

1. Evenimentul s-a remarcat prin abateri grave de la dreapta credință și recunoașterea oficială a ecumenismului drept dogmă;

În ce privește documentele oficiale, se remarcă o ambiguitate în hotărârile luate la acest Sinod, folosindu-se un limbaj interpretabil și neclar, prin care se acceptă în mod viclean ecumenismul.

Sf. Ioan Gură de Aur (407): *”Dacă cineva contraface o mică parte a chipului regelui pe moneda regală, în felul acesta o falsifică; la fel și în credința cea adevărată, acel care va schimba chiar cât de puțin în ea, o vatamă pe toată. Căci dacă pe de o parte, dogma este răstălmăcită, și înger de-ar fi, să nu-l credeți. Nimic nu folosește viață virtuasă, dacă credința nu este sănătoasă.”*⁷

Unul dintre participanții la sinod, mitropolitul de Nafpaktos, Ieroteos Vlachos, afirmă legat de documentele finale: **”Vreau să atrag atenția, că textul, în întregul său, are lipsuri și este contradictoriu din punct de vedere eclesiologic, pentru că nu definește cine face parte și cine nu face parte din Biserică, cine sunt cei care s-au rupt de Biserica cea Una, Sobornicească și care sunt hotarele dintre Biserica Ortodoxă și erezie.”**

Amintim câțiva **termeni care lasă loc de interpretare:**

- Substantivul *ansamblu* din documentul *”Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine”*, este definit ca fiind *un tot unitar rezultat din unirea unor elemente (de același gen); totalitate*, conform DEX - (<https://dexonline.ro/definitie/ansamblu>), dar în limba greacă, pe site-ul oficial al sinodului, nu apare cuvântul *ansamblu*, ci cuvântul *restul*, care are o alta conotație, potrivit DEX: *ceea ce rămâne dintr-un tot, dintr-un ansamblu după ce s-a luat cea mai mare parte; rămășiță*;
- **Paragraful 1:** *„Biserica Ortodoxă, fiind Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească, crede cu tărie, în conștiința ei eclesială profundă, că ocupă un loc central în promovarea unității creștine în lumea contemporană.”* Prima parte a textului este foarte clară: Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească. A doua parte a frazei, naște întrebări serioase. Ce fel de unitate promovează Biserica Ortodoxă? Ce înseamnă „unitatea creștină”? Unitate, pentru Biserica Ortodoxă înseamnă un singur lucru, și anume revenirea ereticilor la Ea prin Taina Botezului și lepădarea (anatematizarea) învățăturilor eretice.
- **Paragraful 2:** *„Responsabilitatea Bisericii Ortodoxe pentru unitate, precum și misiunea ei universală au fost exprimate de Sinoadele Ecumenice. Acestea au subliniat, în special, legătura indisolubilă care există între dreapta credință și comuniunea sacramentală.”* Dacă legătura dintre dreapta credință și comuniunea sacramentală este indisolubilă, așa cum corect se afirmă aici, atunci în ce mod caută să refacă „unitatea” pierdută Biserica Ortodoxă? **Dacă Biserica este Una și Unică, și nu se poate diviza, ce unitate să refacă?** Ori avem Unitatea, ori nu o avem. Iar dacă o avem, de ce trebuie să „o refacem” din moment ce o avem?
- **Paragraful 4:** *„Biserica Ortodoxă, care se roagă neîncetat „pentru unirea tuturor”, a cultivat întotdeauna dialogul cu cei care s-au separat de ea, cu cei de aproape și cu cei de departe, a condus chiar cercetarea contemporană a căilor și a mijloacelor de restaurare a unității celor care cred în Hristos și a participat la Mișcarea Ecumenică...”*. Vedem același limbaj ecumenist, neortodox:

⁷ Episcopul Longhin – Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, pag. 53

„refacerea unității”. Biserica se roagă pentru unirea tuturor, adică să nu fie dezbinați creștinii ortodocși, nu **unirea cu ereticii fără ca ereticii să se fi lepădat de ereziile lor**. Evanghelia nu vorbește de „dialog”, ci de Evanghelizare și învățare: „De omul eretic, după prima și a doua muștrare, depărtează-te”(Tit, 3, 10). Nu dialog, ci Evanghelizare, învățare și muștrare!

- **Paragraful 6:** *”Biserica Ortodoxă acceptă denumirea istorică a altor biserici și confesiuni creștine eterodoxe, fără a fi în comuniune cu ele, dar crede că relațiile ei cu acestea trebuie să se sprijine pe clarificarea, cât mai repede și cât mai obiectiv posibil, a întregii lor eclesiologii și, în special, a învățăturii lor generale despre Taine, har, preoție și succesiune apostolică.”* Este adevărat că în anumite texte din patrimoniul patristic ereticii au fost numiți „sinagoga satanei”, „biserica nelegiuților”, „biserici blestemate”, etc. Și se poate spune că **termenul de „biserică” a fost folosit ca terminus tehnicus**, nu în sensul propriu al definiției a ceea ce înseamnă Biserica. Nu te poți juca cu termenii, nu poți fi duplicitar.
- La **paragraful 8** Biserica *„cunoaște obstacolele ce se ridică în calea unei înțelegeri comune a tradiției Bisericii primare și nădăjduiește că Sfântul Duh, care constituie întreagă instituția Bisericii (stihira vecerniei Rusaliilor), va plini pe cele cu lipsă...”*. Aici se observă în mod subtil ideea de Biserică deplină în raport cu *bisericile nedepline* (dar nu le numim așa, ca să nu îi jignim), ideea de la Conciliul II Vatican.
- **Paragrafele 16 și 17** vorbesc despre participarea Bisericii Ortodoxe la organismul numit „*Consiliul Mondial al Bisericilor*” și alte organisme (neortodoxe) care *„promovează unitatea creștină în lume”*. Iarăși ne întrebăm ce unitate creștină promovează un organism eretic sau pan-eretic?
- La **paragraful 18** se spune că Biserica Ortodoxă *„nu acceptă nicidecum ideea egalității confesiunilor și în niciun caz nu poate concepe unitatea Bisericii ca pe un compromis interconfesional. În acest spirit, unitatea căutată în cadrul CMB nu poate fi produsul exclusiv al acordurilor teologice, ci și al unității de credință păstrată în Sfintele Taine și trăită în Biserica Ortodoxă.”*

După care, însă, **acest paragraf se contrazice flagrant cu paragraful 19**, care afirmă pe față de data asta, că *„pot fi membri CMB numai cei care cred în Domnul nostru Iisus Hristos ca Dumnezeu și Mântuitor, potrivit Scripturilor, și mărturisesc pe Dumnezeu cel în Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, potrivit Simbolului Niceo-Constantinopolitan.”* Adică, **aici este acceptat ca bază a „dialogului” minimalismul dogmatic**, și, în mod subtil, observăm raportul de Biserică deplină cu *bisericile nedepline* (cele ce cred în Sfânta Treime și în Iisus Hristos, atenție! „ca Dumnezeu și Mântuitor”, nu ca Dumnezeu și Om!).

- **Paragraful 22:** *”Biserica Ortodoxă condamnă orice tentativă de dezbinare a unității Bisericii, din partea unor persoane individuale sau a unor grupuri, sub pretextul păstrării sau a unei presupuse apărări a Ortodoxiei autentice. După cum mărturisește întreaga viață a Bisericii Ortodoxe, păstrarea credinței ortodoxe autentice este asigurată numai prin sistemul sinodal, care constituie dintotdeauna, în sânul Bisericii, cea mai înaltă autoritate în aspecte de credință și reguli canonice (canonul 6 al Sinodului II Ecumenic).”* Aceasta contravine Canonului 58 de la Sf Apostoli, Canonului 15 al Sinodului local de la Constantinopol(I-II) (vezi pag. 17,18). Prin ce anume se distruge unitatea Bisericii? **Criteriul Ortodoxiei este afirmarea Adevărului Ortodox și combaterea ereziilor. Cei care distrug unitatea Bisericii nu sunt cei care contestă și condamnă ecumenismul și toate**

erezile ce sunt vehiculate de teologi și ierarhi azi, în Biserica Ortodoxă, ci din contră, schisma este făcută de cei care acceptă ecumenismul și Sinodul acesta apostat și eretic.

Dacă în sec. XI, între Biserica Ortodoxă și cea catolică, au apărut diferențe doctrinare care au dus mai apoi la Schismă (1054), cu timpul, **catolicismul a adus și mai multe inovații** în materie de dogmă și cult, pe care ierarhii, preoții ortodocși și ecumeniștii le țin ascunse de majoritatea credincioșilor:

1. **Filioque** – catolicii susțin că Duhul Sfânt purcede și de la Tatăl și de la Fiul. Această greșeală dogmatică este cea mai grea. Sf. Ev. Ioan spune limpede că Duhul Sfânt purcede de la Tatăl și este trimis în lume prin Fiul. (Ioan, XV, 26);
2. **Supremația papală** – papa este considerat de catolici, capul suprem al bisericii creștine, adică locțiitorul lui Hristos pe pământ, mai mare decât toți patriarhii. Așa ceva nu a făcut Biserica Universală. Este o mândrie drăcească. Papa se numește urmașul Sfântului Petru;
3. **Infailibilitatea papală** – ei zic că papa nu poate greși în materie de credință, când este în exercițiul funcțiunii sale;
4. **Purgatoriul** – învață că între Rai și Iad ar fi un foc mare, unde sufletele după moarte stau câteva sute de ani pentru a se curăți, apoi trec în Rai. În Sfânta Scriptură nu scrie nicăieri așa ceva;
5. **Azimile** – ei nu slujesc cu pâine dospită, ci cu azime ca evreii;
6. **Imaculata concepție** – zic despre Maica Domnului că ar fi fost născută fără păcatul strămoșesc, dar acest lucru nu este adevărat. Ea s-a născut în chip firesc din dumnezeieștii părinți, Ioachim și Ana, ca rod al rugăciunii;
7. **Substanțialitatea** – la sfințirea Sfintelor Daruri, catolicii nu fac rugăciunea de invocare a Duhului Sfânt, cum se face în Biserica Ortodoxă la Epicleză. Ei zic că darurile se sfințesc singure, când slujitorul pronunță cuvintele "Luați, mâncați..." și celelalte. Deci nu au rugăciune de pogorâre a Duhului Sfânt peste Daruri;
8. **Celibatul preoților** – preoților catolici nu li se permite să se căsătorească, restricție adoptată împotriva Sinoadelor Ecumenice care au hotărât ca preoții de mir să aibă familie;
9. **Indulgențele papale** – această practică a catolicilor prevede într-un mod blasfemiator că dacă îi plătești papei anumite sume de bani, poți să săvârșești oricâte păcate, că ești iertat și dezlegat de acestea;
10. **Meritele prisositoare** – consideră că sfinții lor au prea multe fapte bune, care le prisosesc, nu au ce să facă cu ele. În acest caz ei le dau papei, care le păstrează într-un depozit, de unde le vinde pe bani, spre iertarea păcatelor oamenilor care nu au suficiente fapte bune;
11. **Stropirea la botez** – conform rânduielii lăsate de Sfinții Apostoli, botezul se săvârșește în numele Sfintei Treimi, prin 3 afundări.
12. **Mirungerea** – catolicii nu miruiesc copiii chiar după botez, aceștia sunt miruiți doar la vârsta de 7 ani și numai de către arhieru.

În Biserica Ortodoxă se slujește Sf. Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur, a Sf. Vasile cel Mare și a Sf. Grigorie Dialogul, iar în "biserica" catolică, liturghia romană și cea ambroziană.

Hotărârile luate la Sinodul din Creta, au avut drept scop acceptarea ecumenismului, un lucru foarte grav în Biserica Ortodoxă. Nu doar în Creta au avut loc abateri grave de la dreapta credință, ci și în Constantinopol, în sec. XX, când primele implicații ale Ortodoxiei în ecumenism au avut loc la îndemnul partiarhiei ecumenice, începând din 1923 și s-au concretizat printr-o serie de congrese și conferințe panortodoxe, care s-au ținut la Moscova, Atena, Rhodos, etc. Cei care militează pentru ecumenism aduc ca motivație faptul că prin mișcarea ecumenică îi pot face cunoscuți întregii lumi pe Sfinții Părinți și în general Ortodoxia, iar în urma acestei cunoașteri, eterodoxii vor îmbrățișa valorile Bisericii noastre și se vor converti la dreapta credință. Dar în urma zecilor de ani de dialoguri, de conferințe, de congrese și de manifestări comune intercreștine și interreligioase, orice conștiință cinstită trebuie să recunoască că Ortodoxia nu a câștigat, ci a pierdut și pierde în continuare.

Sf. Grigorie Palama: *"Pe latini, nici îngerii nu îi pot schimba, oferindu-le medicamentul pentru pseudo-slăvirea lor.(opusul Ortodoxiei)".⁸*

I-am răbdat pe ecumeniști și pe moderniști vreme de un secol. Am făcut răbdare și ascultare. Am așteptat și am nădăjduit că rugăciunile comune, sincretismele, egalitățile, inovațiile vor înceta, pentru ca frații noștri care s-au smintit să revină în sânul Bisericii. Nu îi vom lăsa și pe alții să plece. Vom înceta comuniunea cu cei care comunica cu papa cel eretic și schismatic. Drumul de aici înainte nu va fi presărat cu flori, ci cu multă luptă pentru păstrarea credinței. Cei chemați, aleșii credincioși, să meargă cu Mielul, cei lași, mizerabili și goi, să meargă cu fiara. *"Vin curând, ține ce ai, ca nimeni să nu ia cununa ta."*(Apocalipsa 4.11).

Având în vedere că până în prezent, nu s-au adunat sinoadele locale, care să condamne pe cei ce încalcă de aproape 100 de ani, atât Canoanele Apostolice, cât și hotărârile Sinoadelor Ecumenice și locale, noi, ca mădulare vii ale trupului lui Hristos, respingem și ne disociem de toate practicile condamnate de Biserică:

1. **Rugăciunile în comun cu ereticii** și așa-numita "Săptămână de rugăciune pentru unitatea creștinilor", "vecerniile pentru unitatea creștinilor" și alte asemenea acțiuni ținute în bisericile ortodoxe și lăcașurile ereticilor, în săptămâna de rugăciune, în care sunt invitați eretici, să predice în fața Sfântului și Înfricoșătorului Altar Ortodox, unde se jertfește Hristos Dumnezeu;

[Reprezentanții B.O.R care fac compromisuri dogmatice și liturgice, condamnate de Canoanele Bisericii, se reprezintă doar pe ei înșiși, nu ne reprezintă pe noi credincioșii și nici Biserica în plinătatea (pleroma) Ei. Așteptăm ca aceștia să dea semne de pocăință public, așa cum manifestarea lor eterodoxă eretică, a fost publică.]

- **Canonul 10 al Sfinților Apostoli (OSÂNDIREA COMUNIUNII CU CEI AFURISIȚI):** *"Dacă cineva s-ar ruga chiar și în casă, împreună cu cel afurisit(scos din comuniune), acela să se afurisească."*
- **Canonul 45 Apostolic (OPRIREA COMUNIUNII CU ERETICII):** *"Episcopul sau prezbiterul sau diaconul, dacă numai s-a rugat împreună cu ereticii, să se afurisească; iar dacă le-a permis acestora să săvârșească ceva ca și clerici (să săvârșească cele sfinte), să se caterisească."*
- **Canonul 64 de la Sfinții Apostoli care oprește comuniunea cu necreștinii și ereticii:** *"Dacă vreun cleric sau laic ar intra în sinagogă, adunarea iudeilor sau ereticilor spre a se ruga, să se caterisească și să se afurisească."*

⁸ Sf. Grigorie Palama, *Despre purcederea Sf. Duh*, Omilia Iisus, pag. 184

- **Canonul 32 de la Sinodul V local de la Laodiceea (343)(BINECUVÂNTAREA ERETICILOR NU E BINECUVÂNTARE):** *”Nu se cuvine a primi binecuvântările ereticilor care mai mult sunt absurdități decât binecuvântări.”*
- **Canonul 33 de la Sinodul V local de la Laodiceea (343)(SE OPREȘTE RUGĂCIUNEA CU ERETICII ȘI SCHISMATICII):** *”Nu se cuvine a ne ruga împreună cu ereticii sau cu schismaticii.”*
- **Canonul 46 (BISERICILE ERETICILOR NU SUNT BISERICI) Sf. Nichifor Mărturisitorul (818):** *”Vă sfătuim, că în bisericile luate în stăpânire de eretici să se intre ca într-o simplă casă și să se cânte numai din nevoie, așezându-se cruce la mijloc, iar în altar nici să nu se intre, nici să se tămâieze, nici să se săvârșească rugăciune, nici să se aprindă candelile și lumânare.”*
- **Canonul 6 de la Laodiceea (ERETICII SĂ NU INTRE ÎN BISERICĂ):** *”Nu este îngăduit ereticilor să intre în casa lui Dumnezeu, dacă stăruie în eres.”*

➤ **Sf. Atanasie, patriarhul Constantinopolului** a strălucit cu viețuirea în mănăstirile Athonului, Galisiului și Ganosului. În perioada viețuirii sale isihaste la Muntele Athos, împăratul Mihail îi prigonea pe monahi spre a-i determina să se supună planurilor sale unioniste (unirea cu catolicii). Aceste presiuni l-au silit pe sfânt, la fel ca pe mulți alți monahi, să părăsească Sfântul Munte. Îi indemna pe credincioși să se păzească de rătăcirea latină care îi depărtează de Dumnezeu. Înfuriat de toate acestea, episcopul de Ganos, care fusese înscăunat de patriarhul Vekos, l-a chemat pe sfânt, împreună cu ucenicii săi: *”Le-a cerut să fie părtași cel puțin la rugăciunea dinaintea mesei și să se împărtășească din mâncarea comună. Când însă nebunul arhieru a văzut că sfântul era de neînduplecat și în aceasta și aducea în discuție **Canonul Apostolic al 10-lea** care zice că: **”Dacă s-ar ruga cineva împreună chiar și în casă cu cel afurist, acela să se afurisească.”**, n-a mai putut să rabde spiritul vitejesc și neînfrânt de nedreptate al marelui părinte. Umplându-se de mânie, s-a ridicat de pe tronul său, l-a apucat pe sfânt de cinstita sa barbă și l-a doborât la pământ cu amandouă mâinile. Îl lovea din toate puterile, îl târa și-i sfâșia carnea de pământ, îl umplea de răni, îl călca în picioare, lovindu-l cele dinlăuntru ale sale, fără de rușine și-l zdrobea spinarea cu multe lovituri. Nu se temea tiranul că ar putea să se pogoare un fulger din cer și să-l ardă.”*⁹

➤ **Sf Teodor Studitul:** *”In legătură cu cele rânduite de Sfinții Părinți, trebuie spus că nici a petrece, nici a mânca, nici a cânta împreună, nici a avea vreo părtaşie cu ei (ereticii) nu am primit, ci ”Vai!” se rostește asupra celor care au părtaşie cu ei, fie și doar la mâncare sau băutură sau simplă relație.”*¹⁰

2. **Participarea la întâlniri sincretiste interreligioase și intercreștine** la care se fac gesturi simbolice sincretiste și rugăciuni în comun cu ereticii;
3. **Prezența Bisericii Ortodoxe Române și a celorlalte Biserici Ortodoxe locale în Consiliul Mondial al Bisericilor;**
4. Erezia conform căreia **Ortodoxia ar fi doar o parte din biserică;**
5. Erezia conform căreia **toate confesiunile creștine, ar fi ramuri ale Bisericii celei Una (Teoria ramurilor);**
6. Erezia conform căreia **Biserica ar fi divizată în confesiuni creștine și noi ar trebui să refacem unitatea** Ei prin minimalismul dogmatic, adică prin a accepta ca bază a unirii ortodocșilor cu celelalte confesiuni;

⁹ Arhim. Vasilios Papadakis – *”Străjerii Ortodoxiei, Luptele monahilor pentru apărarea Ortodoxiei”*, Ed. Egumenița 2015, pag.372

¹⁰ *Dreapta credință, în scrierile Sf. Părinți – Sf. Teodor Studitul, Sf. Ioan Gura De Aur, Sf. Amfilohie de Iconium*, vol.1, pag153

7. Acordul de la Balamand (1993), în care reprezentanții Bisericii Ortodoxe locale, au acceptat **un nou tip de uniație și au recunoscut pseudo-tainele romano-catolicilor**;

• **Canonul 46 Apostolic (TAINELE ERETICILOR NU SUNT TAINI):** "Poruncim să se caterisească episcopul sau prezbiterul, care a primit ca valid botezul ori jertfa (euharistia) ereticilor. Căci ce fel de împărtășire (înțelegere) are Hristos cu veliar? Sau ce parte are credinciosul cu necredinciosul?" (II Corinteni, 6,15)

➤ **Sf. Ioan Gură de Aur** spunea: "Nu te amăgească pe tine, o, ascultătorule, adunările ereticilor că au Botez, dar nu luminează, ci se botează cu trupul, iar cu sufletul nu se luminează." Ci și **Sf. Leon**, în Epistola cea către Nichita: "Nici un eretic, nu dă sfințenie prin taine". Iar **Ambrosie**, în Cuvântul pentru cei care se catehizează, zice: "Botezul, celor rău cinstitori de Dumnezeu, nu sfințește." (Tâlcuirea Canonului 46 Apostolic, Pidalion de la Neamț 1844)¹¹

➤ **Sf. Vasile cel Mare:** "Cei ce s-au lepădat de Biserică nu au mai avut harul Duhului Sfânt peste ei, căci a lipsit comunicarea prin întreruperea succesiunii... Cei ce s-au rupt, devenind mireni, nu au avut nici putere de a boteza, nici de a hirotoni; nici nu puteau da altora harul Duhului Sfânt de la care ei au căzut."¹²

➤ **Arhim. Iustin Pârvu**, cel mai mare duhovnic al neamului din sec. XX, condamnă tratatul de la Balamand din 1993: "Nu poporul nostru poartă vina, atâta timp cât aceste tratate s-au făcut și s-au semnat pe ascuns. **Ierarhii noștri nu au cerut părerea și acordul poporului**, dar nici măcar nu am fost înștiințați. Doamne ferește, mâine poimâine ne trezim că Biserica Română nu se mai cheamă Biserica Ortodoxă, ci catolică. Noi nu ne putem asuma greșelile lor dogmatice. Și vom ține la hotărârile celor 7 sfinte Sinoade Ecumenice cu prețul vieții. Pentru noi aceasta este sfânt: mărturisirea de credință a celor 7 Sinoade Ecumenice. Acestea au fost stabilite de Sfinții Părinți prin Duhul Sfânt. Dacă ne lepădăm de ele, ne lepădăm de Duhul Sfânt. Nu e loc de îndoială în privința dogmelor. **Ierarhii noștri când sunt investiți în episcopie depun un jurământ cum că se obligă să păzească dreapta credință și cele 7 Sinoade Ecumenice. Dacă încalcă jurământul, atunci nu mai sunt episcopi, nu se mai supun Sfinților Ierarhi, păstorii lor.**

Deci dacă ei nu se supun mai marilor lor, adică Sfinților Părinți, cum să ne pretindă nouă ascultare? Noi nu ascultăm de furi, ci de glasul Bisericii, care vorbește prin Sfinții Părinți, nu prin minți îmbătate de mitrele aurite din capul lor. **Ei au datoria să revadă acordurile de la Balamand și Biserica să își revizuiască poziția ortodoxă, spre liniștea poporului nostru ortodox. "Biserica" catolică deține erezii foarte mari în sânul ei, noi nu avem ce discuta cu niște fățarnici care și-au inventat propria lor "biserică" în afara harului lui Dumnezeu, pentru a fi independentă și de sine stătătoare, asemenea lui Lucifer care a vrut să își ridice alt scaun pe tronul Dumnezeirii. Papalitatea a închis credincioșilor bisericii lor porțile Împărăției cerurilor ca să se închine lui pe un alt tron, la Vatican. Au încercat să ne subjuge și pe noi, aruncând în ograda noastră șopârta uniatismului, dar sângele martirilor noștri mărturisitori i-a alungat cu puterea harului lui Dumnezeu. Aceste compromisuri ale ierarhilor noștri se săvârșesc nu dintr-o convingere dogmatică, ei știu prea bine adevărul, ci se poartă așa datorită intereselor politice. Nu au puterea să se opună, pentru că a fi episcop în zilele noastre, înseamnă să accepți condiția de mucenic. Nu e ușor nici pentru ei. Noi avem datoria să îi trezim și să ne rugăm pentru ei să aibă puterea de a se opune rătăcirilor dogmatice și să fortifice Biserica cu mărturisirea lor dreaptă.**

¹¹ Episcopul Longhin – Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, pag.64-64

¹² Ibidem pag. 99

Noi, cei care am rămas ortodocși în acest popor, ne dezicem de rătăcirile și compromisurile lor.”¹³

2. Prezența la deschiderea lucrărilor ”Sfântului și Mare” Sinod a delegațiilor comunităților eretice ale papistașilor, protestanților și monofiziților în calitate de invitați oficiali, aceasta fiind o inovație fără precedent, străină tradiției noastre sinodale;

Într-adevăr, acești delegați au fost numiți ca ”reprezentanți ai Bisericilor surori” de către Patriarhul Ecumenic Bartolomeu, chiar înainte ca Sfântul Sinod să decidă asupra recunoașterii caracterului eclesial sau nu, al acestor comunități eretice. Patriarhul Bartolomeu punându-ne în fața unui fapt împlinit, a trimis un al doilea mesaj, de data aceasta către membrii Sinodului, și anume că el nu are nicio intenție de a numi pe eterodocși eretici, ci biserici surori. Niciodată în istoria Sinoadelor Ecumenice și Locale din perioada bizantină, nu a existat conceptul de ”observatori”. Adică să participe la acestea ca invitați de cinste, eretici, ale căror învățături eretice au fost de fapt condamnate de Sinoadele Ecumenice anterioare. Ereticii puteau fi invitați în calitate de vinovați, ca să ceară iertare și nu ca invitați de onoare. Numai la Conciliile A și B ale Vaticanului a apărut statutul de ”observator”. **Este evident că sinodul panortodox a preluat standardele papale.**

Sf. Ap. Iacov spune: ”*Cel ce se arată că este prieten al lor (al ereticilor), vrăjmaș al lui Dumnezeu este*”(Iacov IV,4).”

”*Din roadele lor îi veți cunoaște* (Matei VII, 15-16)”. Referitor la aceasta, **Sf. Ioan Gură de Aur** explică:

➤ ”*Adică din cuvinte, din proorocia mincinoasă, din fățărnicia lor, din reaua lor credință, din hula lor îi veți cunoaște. Căci nu poate pomul rău să facă roade bune. Așa și voi îi veți cunoaște pe unii ca aceștia din roadele lor. Și, cunoscându-i, să nu-i primiți în casă, nu vă plecați lor, nu îi învredniciți de cuvânt, nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea lor. Însă păziți-vă de frământătura lor, adică de erezia lor.*”

➤ ”*Auziți toți care mâncați împreună cu ereticii. Hotărâre dureroasă: sunteți vrăjmași ai lui Hristos. Căci nici cel ce este prieten cu vrăjmașii împăratului, nu poate să fie prieten al împăratului și nu se învrednicește de viață, ci piere împreună cu vrăjmașii și suferă și mai rele.*”

➤ ”*Auziți iarăși cei ce faceți agape cu ei (cu ereticii): Cum veți scăpa de mânia ce va să vină peste voi, cum vă pângăriți împreună cu aceștia prin mâncare și băutură laolaltă? Cum îndrăzniți să vă apropiați de Dumnezeieștile Taine ale lui Hristos? Sau nu ați auzit de fericitul Pavel strigând că:” Nu puteți bea paharul Domnului și paharul demonului; nu puteți avea parte de masa Domnului și de masa demonilor”(I Corinteni X, 21).*”

➤ ”*Să nu le faceți vreun pogorământ în vreun lucru, nici în mâncăruri sau în băutură sau în prietenie, sau prin legături cu ei sau prin dragoste, sau prin împăciuire. Căci cel înșelat în acestea și care face pogorământ față de ei, se face pe sine străin de Biserica Sobornicească. Înfricoșați-vă și tremurați cei ce faceți agape cu ei și îndreptați-vă ca să nu pieriți prin necredința lor.*”¹⁴

Ierarhii participanți la Sinodul din Creta, după învățătura Sfinților Părinți și a Sfințelor Canoane trebuia să-i mustre pe față pe eretici pentru rătăcirea lor și să îi lămurească să se întoarcă la Biserica Ortodoxă.

• **Sf. Ioan Gură de Aur** ne îndeamnă: ”*Prin urmare, așa faceți și voi păstorilor, și nu fiți părtași faptelor celor întunecate ale întunericului, ci mai degrabă muștrați-le pe față, după cum și apostolii și*

¹³ Revista Atitudini nr.19

¹⁴ *Dreapta credință, în scrierile Sf. Părinți – Sf. Teodor Studitul, Sf. Ioan Gura De Aur, Sf. Amfilohie de Iconium*”, vol.1, pag. 167,170-171, 184

dumnezeiescul părinte David au avut multe necazuri din pricina lor și multe lupte, muștrând și certând, dându-i în vileag și rugându-se lui Dumnezeu împotriva lor.”¹⁵

• **Sf. Maxim Mărturisitorul (662):**

”A tăinui cuvântul Adevărului, înseamnă a te lepăda de el. Bine este a trăi în pace cu toți, dar numai cu aceia care cugetă aceleași despre buna credință. Și este mai bine să ne războim, atunci când pacea lucrează conglăsuirea către rău.”(din Viețile Sfinților din greacă, 21 ian.)

”Nu este îngăduit ca învățătura luminoasă a Sfinților Părinți să se unească cu părerile mizerabililor eretici.”¹⁶

• **Sf. Grigore Teologul:** ”Căci mai vrednic de laudă este un război, decât o pace care desparte de Dumnezeu.”

• **Sf. Marcu Evghenicul:**

”Bine este să fim împăcați cu toți, dar să mărturisim când vine vorba de dreapta credință, căci împăcarea care se face în chip drept și cuvios este o dobândire foarte bună, însă când se face cu dreptate și viclenie este un lucru mizerabil și vătămător.”

”E imposibil să chemăm pacea, dacă mai întâi nu se va rezolva pricina schismei și dacă papa, care s-a proclamat asemenea cu Dumnezeu, nu-și va veni în sine.”

”Toți dascălii Bisericii, toate Sinoadele, toate Sfintele Scripturi, ne spun să ne ferim de acești eretici și de împărțirea cu ei.”

• **Cuv. Ghenadie Scholarul(1452):** ”Să nu facem nici măcar tovărășie cu cei care au schimbat cugetul Dreptei Credințe.”¹⁷

• **Sf. Valsamon** arată că de eretici ”trebuie să ne scârbim ca și de niște întinăciuni și să nu avem legături cu ei.”¹⁸

• **Sf. Ignatie Teoforul** poruncește: ”De aceștia (de eretici) trebuie să fugiți ca de fiare (...). Trebuie să vă feriți de ei, fiindcă mușcăturile lor sunt greu de vindecat.”¹⁹

• **Sf. Vasile cel Mare** afirmă: ”Trebuie să evităm orice părtășie cu ei (cu ereticii) și să le respingem cuvintele ca unele ce sunt otravă pentru suflete.”²⁰

• **Sf. Chiril al Ierusalimului:** ”Fugi, dar, de necucernicie și nici măcar să nu-l saluți pe unul ca acesta ca să nu fi părtaș la faptele cele neroditoare ale întunericului (Efeseni V, 11); și nici să nu te amesteci (cu ereticii), nici să nu voiești să intri în discuție cu ei.”²¹

3. Sinodul și-a început activitatea fără să ratifice în prealabil toți termenii și Sfintele Canoane Sinodale care au fost adoptate de Sinoadele Ecumenice anterioare, astfel încât și acest Sinod să aibă o continuitate organică cu cele precedente;

Este de reținut că referirea la Sinoadele Ecumenice anterioare a fost o practică respectată în mod constant de către Sfinții Părinți ai acestor Sinoade. Prin această practică Părinții au vrut să proclame că acceptă ceea ce Sinoadele Ecumenice anterioare stabileau ca și dogme și că doresc să continue această lucrare. Un exemplu tipic o reprezintă recunoașterea Sinodului de la 787 ca al VII-lea Sinod Ecumenic în cadrul Consiliului Ecumenic al Sf. Fotie din perioada 879-880.

¹⁵ Dreapta credință, în scrierile Sf. Părinți – Sf. Teodor Studitul, Sf. Ioan Gura De Aur, Sf. Amfilohie de Iconium”, vol.1, pag.173

¹⁶ Măreția Ortodoxiei (Mărturiile biblice și patristice), Ed. Egumenița, 2009, pag. 102

¹⁷ Ibidem, pag. 103, 104,105, 110

¹⁸ Arhim. Vasilios Papadakis – ”Străjerii Ortodoxiei, Luptele monahilor pentru apărarea Ortodoxiei”, Ed. Egumenița 2015, pag. 549

¹⁹ Ibidem pag. 151

²⁰ Ibidem pag. 152

²¹ Ibidem pag. 152

4. Regulamentul de organizare a impus o nouă formă de conducere străină Ortodoxiei, documentele sinodului fiind votate doar de cei 14 capi ai Bisericilor, după modelul papal;

Domnul Profesor de la catedra de Dogmatică Ortodoxă din Tesalonic, Dimitrios Tselenghidis²² numește Sinodul din Creta în scrisoarea sa către Sinodul Bisericii Greciei: *Conferință - Congres*, nicidecum *Sinod*. **Fiecare Biserică Locală a avut dreptul la un singur vot care s-a concretizat prin votul Întâistătătorilor (Patriarhilor). Deci au avut drept de vot doar 10 persoane, Întâistătătorii Bisericilor Locale prezente. La Sinoadele autentice votează toți arhieriei.** Deci, problema acestui Sinod este tocmai lipsa de sinodalitate. Cum este posibil ca fiecare Biserică Autocefală să aibă doar un vot?

5. Delegația BOR a semnat toate documentele propuse chiar și cele cu abateri doctrinare, precum cel intitulat "Relațiile Bisericii Ortodoxe cu restul lumii creștine". Acesta a fost prevăzut în documentele de la Chambesy din octombrie 2015 și potrivit căruia ar exista mai multe Biserici Creștine, din care face parte și Biserica Ortodoxă. Conform Simbolului de Credință și a conștiinței de sine a Bisericii Ortodoxe, Biserica este UNA, prin urmare, celelalte "Biserici" sunt eterodoxe;

- **Sf. Maxim** a spus că: *"Biserica Sobornicească nu este o anume Biserică sau adunarea Bisericilor locale, care s-au îndepărtat de Adevăr, ci este cea care păstrează "mărturisirea dreaptă și mântuitoare a credinței în Hristos."*²³
- **Sf. Ignatie al Antiohiei**, purtătorul de Dumnezeu, scria în Epistola sa către Sf. Policarp al Smirnei: *"Tot cel ce se pronunță împotriva celor hotărâte, chiar dacă ar fi vrednic de crezare, chiar dacă ar posti, chiar dacă ar trăi în feciorie, chiar dacă ar face minuni, să-ți fie lup în piele de oaie, care lucrează stricarea oilor."*
- **Sf. Ioan Gură de Aur**, tâlcuind cuvântul Apostolului Pavel: *"Dacă cineva va binevesti vouă, altceva decât ați primit, să fie anathema."*, observă că apostolul *"Nu a zis că, dacă propovăduiesc împotriva, sau leapădă totul, ci chiar și ceva foarte mic dacă v-ar binevesti în afara celor primite, chiar dacă din întâmplare vor fi mișcați, anathema să fie."*
- **Sinodul al VII-lea Ecumenic**, proclamând hotărârile lui împotriva iconomahilor, către clericii din Constantinopol scrie: *"Am urmat predaniile Bisericii Universale și nu am făcut nici destindere (scoatere), nici prisosință (adaos), ci învățându-ne apostolicește, ținem Predaniile pe care le-am primit, primind și îmbrățișând întotdeauna câte Sfânta Biserică Universală de la începutul vremurilor a primit oral și prin scris... Căci adevărata și prea dreapta judecată a Bisericii, nu accept nimic a înoi în ea, nici a face vreo scoatere. Drept aceea, noi, urmând legile părintești și primind harul de la unicul Duh, am păzit toate cele ale Bisericii fără a tăia sau împuțina cu ceva."*²⁴

²² <https://bucovinaprofunda.wordpress.com/2016/07/25/dimitrios-tselenghidis-scurta-evaluare-a-sfantului-si-marelui-sinod/>

²³ Măreția Ortodoxiei (Mărturie biblice și patristice), Ed. Egumenița, 2009, pag 293

²⁴ Episcopul Longhin – Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte, pag 94-95

6. S-au folosit expresiile "unitatea creștină a creștinilor", precum și expresia "restaurarea unității creștine", acestea fiind complet greșite, deoarece Biserica nu a pierdut niciodată această unitate; așadar nu are nevoie să o regăsească, din moment ce Biserica lui Hristos nu a încetat și nu va înceta niciodată să existe;

7. S-a eliminat din discuțiile preliminare, termenii de "schismatic" și "eretic", înlocuind termenul de "eretic", cu "neortodox", precum și acceptarea monofiziților, protestanților și catolicilor drept "biserici istorice";

Sf. Grigore Palama spune: "*Defapt cei ce se țin de Biserica lui Hristos, locuiesc întru Adevăr, iar cei ce au lepădat Adevărul, au părăsit și Biserica.*"²⁵

8. Delegația română și-a asumat multiplele referiri la "biserici" și confesiuni care contravin Bisericii Ortodoxe mărturisite prin Crez, ca fiind Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică a lui Hristos;

Dogma pentru Biserica Ortodoxă este exprimată foarte concis și exact, în articolul IX al Simbolului de Credință de la Sinodul I Ecumenic: "Cred într-Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică". *Este un Domn, o credință, un botez.* (Efeseni, IV, 5).

În **Soborul al IV-lea a toată lumea, de la Calcedon(451)**, se spune: "*Sf. Sobor a toată lumea, a hotărât să nu fie îngăduit nimănui să facă public, adică să scrie, să alcătuiască, să învețe sau să arate o altă credință. Iar cei ce-ar îndrăzni să scrie, să alcătuiască, sau să arate o altă credință, dacă sunt episcopi sau clerici, să fie caterisiți: primii din episcopate, iar cei de-ai doilea, din rangul lor din cler! Iar dacă sunt laici, să fie anatemizați.*"

Sinodul de la Constantinopol din anul 1724: "*Cei care vor dezerta de la Ortodoxie și vor părăsi părinteștile și dreptele dogme ale credinței și Predaniile obștești ale Bisericii și vor decădea și se vor îndepărta cu inovații și cu credințe absurde și cu obiceiuri eterodoxe și vor falsifica și vor măslui adevărul Ortodoxiei, acestia nici nu mai sunt, nici nu se mai numesc creștini cu adevărat, ci se taie și se despart de totalitatea mădularelor Bisericii și a creștinilor, ca niște eterodocși și inovatori și se izgonesc afară din sfântul staul ca niște oi râioase și mădulare putrede.*"

Sf. Maxim Grecul(1470-1556) —este unul dintre cei mai străluciți monahi și teologi ai secolului al XVI-lea. Acesta și-a consacrat o bună parte activității sale în Rusia, combaterii celor străini de credința creștină și nu în ultimul rând, eterodocșilor.

²⁵ Viața și nevoințele celui între sfinți părintelui nostru Grigore Palama, Ed. Cartea Ortodoxă, pag. 125

”Cum ziceți că Biserica Latină (catolică) ține cu sârguință Credința Ortodoxă? (...) Care apostol sau evanghelist a predanisit așa? (...) **Voi latinii** care nu numai pe acesta (Simbolul de Credință), ci și multe alte predanii ale Bisericii le-ați strâmbat și le-ați stricat, **sunteți vrednici să vă numiți, nu doar schismatici, ci și eretici, ca unii care săvârșiți fărădelege, potrivit predaniilor și Canoanelor Apostolești și Părintești.** (...) Deci de vreme ce săvârșiți fărădelegi atât de multe și de mari, cum să avem împărtășire cu voi, care cu osârdie stăruți în fărădelegile voastre? (...) Noi, grecii, rușii, georgienii, bulgarii, sârbii și valahii și alte popoare suntem în dezacord cu voi latinii, din râvnă pentru Dumnezeu și nu dintr-o trufie și vanitate fariseică.”²⁶

”Știm cu siguranță, cu siguranță știm, și din Dumnezeieștile Scripturi am învățat că a înlocui și a schimba ceva, cât de puțin în învățătura Credinței, este o mare crimă și pierderea vieții veșnice.”²⁷

Sfântul Fotie cel Mare, Patriarh al Constantinopolului (sec. X): ”Cea mai bună comuniune este comuniunea în credința și în dragostea cea adevărată. Nu există nimic mai minunat decât Adevărul! Există doar o singură Biserică a lui Hristos, Apostolească și Sobornicească. Nu mai multe, nici măcar două. Iar celelalte sunt sinagogi ale celor ce viclenesc și sinod al răzvrătiților. Noi, dreptcredincioșii creștini, acestea gândim, așa credem, pe acestea le vestim. Este nevoie să păzești toate, fără nicio excepție și, mai presus de toate, cele ale credinței. Pentru că, dacă ai devia cât de puțin, păcătuiești păcat de moarte. Și acestea ce au fost hotărâte la Sinoadele Ecumenice și de obște, trebuie ca toți să le păzească. Și toți câți păzesc cele pe care fie unul dintre părinți le-a scris în chip particular, fie un sinod local statornicit, au dreptă judecată. Dar pentru cei care nu le primesc, este înfiorătoare neglijența.”

Sf. Marcul Evghenicul, Mitropolitul Efesului, descriind pe papistași a zis: ”Aceștia nu sunt doar schismatici, ci și eretici. Deci nu trebuie să facem unirea până ce nu se vor lepăda la adăugirea la Crez și vor mărturisi Crezul la fel ca și noi.”²⁸

9. Denumirea de ”Sinod Panortodox” este neortodoxă, deoarece cuvântul panortodox înseamnă a tot ce înseamnă ortodox, iar în Creta au lipsit patru Biserici (Georgia, Bulgaria, Antiohia, Rusia);

10. În Tradiția Bisericii, Sfintele și marile Sinoade, erau alcătuite din reprezentanțe ale Bisericilor Autocefale, în cadrul cărora votau toți arhieriei participanți. La Sinodul din Creta, potrivit regulamentului, nu votează toți arhieriei din Sinod, ci doar Bisericile Autocefale prin întâistătorii lor, ceea ce contrazice eclesiologia ortodoxă și Dreptul Canonic Ortodox;

Asemenea s-a întâmplat și la sinodul de la Ferarra Florența, de pe timpul **Sfântului Marcu Evghenicul.** Sfântul numea acel ”sinod”, ”adunarea lui Caiafa” (Matei 26,3 și 57), adică, au existat întâlniri și învoieli ascunse în chilii și în case, nu la vedere, așa cum se cuvine unei adunări ecumenice. **Când s-a ajuns la semnat, mulți nu știau bine cuprinsul actelor pe care îl iscăleau, declară Siropulus.** (...) Subiectele însemnate nu fuseseră discutate în ședințe deschise. **Nu a existat un vot al întregii**

²⁶ Arhim. Vasiliios Papadakis – ”Străjerii Ortodoxiei, Luptele monahilor pentru apărarea Ortodoxiei”, Ed. Egumenița 2015, pag. 470

²⁷ *Ortodoxia și ecumenismul*, pag. 212

²⁸ ”Viața și nevoințele celui între sfinți Părintelui nostru Marcu Evghenicul, Mitropolitul Efesului”, Ed. ”Cartea ortodoxă”, pag.98

adunări. Mulți au semnat fără a-și face publice părerile. Nu a fost o unire printr-o dezbatere teologică liberă, ci una ce slujea scopuri politice.”

Referitor tot la acel sinod, Sf. Marcu îi scria lui Solarius: ”Acest sinod nu poate fi numit nici ”sfânt”, nici ”ecumenic”, din următoarele pricini: documentul nu a fost roada unor discuții despre credință dintre frați veniți liberi întru Hristos. Împotriva grecilor, s-au folosit mijloace silnice pentru a-i înfricoșa și a-i face să semneze. Episcopul Avramie al Suzdalului a fost chiar întemnițat. Alții au fost slăbiți prin foame și prin amenințarea morții. (...) Unii s-au lăsat în chip rușinos să fie mituiți cu bani, iar unii chiar au fost convinși de argumentele latine.”²⁹

11.Îngrijorătoare sunt și afirmațiile cu privire la căsătoriile mixte între ortodocși și neortodocși. Astfel, într-un comentariu cu privire la textul ”Taina căsătoriei și impedimentele sale”, în articolul 5.a. se menționează: ”Căsătoria între ortodocși și neortodocși poate fi binecuvântată în funcție de acrivia canonică (canonul 72 al Sinodului Quinisext din Trullo)”. Cu toate acestea ea poate fi celebrată din îngăduința și iubirea omului, cu condiția ca toți copiii din căsătoria în cauză, să fie botezați și crescuți în Biserica Ortodoxă;

Această acceptare a căsătoriilor mixte încalcă canoanele următoare:

- **Canonul 10 (SINODULUI AL V-LEA DE LA LAODICEEA - 343):** ”Nu se cuvine ca cei ce sunt ai Bisericii să împreune cu nebăgare de seamă pe fiii lor cu ereticii, prin legătura căsătoriei.”
- **Canonul 31 (SINODUL AL V-LEA DE LA LAODICEEA - 343):** ”Niciun eretic nu se cuvine a încheia căsătorie sau a se da fiii sau fiucele după eretici, ci mai ales a-i lua dacă făgăduiesc că se fac creștini.”
- **Canonul 23 al Sf. Ioan Ajunătorul:** ”Canonul 72 al aceluiași sinod hotărăște că, dacă un ortodox se împreună cu o femeie eretică, nunta să fie fără valoare și căsătoria nelegiuită să se desfacă; iar dacă vor stărui în această căsătorie, să se afurisească.”
- **Canonul 72 Trullan, an 692 (CREȘTINII SĂ NU SE CĂSĂTOREASCĂ CU ERETICII ȘI NECREȘTINII):** ”Să nu se îngăduie ca bărbatul ortodox să se lege prin căsătorie cu femeie eretică, nici ca femeia ortodoxă să se unească prin căsătorie cu bărbat eretic, ci de s-ar și vădi că s-a făcut un lucru ca acesta de către vreunul dintre toți, căsătoria (nunta) să se socotească fără de tărie și căsătoria(însoțirea nelegiuită) să se desfacă, căci nu se cade a amesteca cele ce n-au amestecare, nici oile să se împerecheze cu lupul și nici părții lui Hristos cu soarta (ceata) păcătoșilor; iar dacă cineva ar călca cele rânduite de noi să se afurisească.”

Ierom. Nicodim Sachelarie, în cartea ”Pravilă bisericească” (pag.121) spune: ”Cine își va însura într-altă credință fetele și feciorii, unii ca eceia să aibă pocăință 5 ani; așisjderea și popii ceia ce-I vor cununa și aceia să aibă pocăință 5 ani, afară de Biserică.” (Pravila Bisericească de la Govora 1640, pag.100)

Sf. Cosma Etolianul (1779): ”Noi avem poruncă ce spune să **anatematizăm pe oricine adaugă sau nu crede în ceva mic din cele pe care le-au legiut Părinții Bisericii noastre.**”³⁰

²⁹ ”Viața și nevoințele celui între sfinți Părintelui nostru Marcu Evghenicul, Mitropolitul Efesului”, Ed. ”Cartea ortodoxă”, pag 120

³⁰ Stupul Ortodox 1999

12.S-a constatat tendința structurilor puse în mișcare la nivelul Sinodului spre constituirea unei guvernări mondiale și a unei singure religii pentru conducerea lumii, străine și contrare Bisericii Ortodoxe.

13.Una din reglementările așa-zisului "Sinod Mare și Sfânt", contrară eclesiologiei ortodoxe, impune hotărârile sinodului tuturor membrilor bisericilor ortodoxe, sub amenințarea că vor fi pedepsite toate grupurile de creștini care nu vor primi hotărârile lui.

Potrivit eclesiologiei ortodoxe și Dreptului Canonic Ortodox, hotărârile Sfințelor și Marilor Sinoade Ecumenice care privesc chestiuni de credință, trebuie supuse judecății și aprobate ori respinse atât de arhieriei eparhioți, cât și de clerul, monahii și poporul ortodox;

Ascultarea de episcopi nu este lipsită de discernământ și fără condiții. Nu trebuie să ascultăm fără discernământ în ceea ce spun și hotărâsc episcopii. Dacă ar fi fost valabilă asta, Credința Ortodoxă ar fi dispărut, nu ar mai fi avut Sfinți luptători și mărturisitori. Câți episcopi și patriarhi nu au adoptat și învățat erezii și câte sinoade în istoria Bisericii nu s-au adunat pentru a sprijini rătăcirii și abateri de la învățătura religioasă? Trebuia ca toți credincioșii Bisericii să facă ascultare și să urmeze rătăcirile? Atunci nu ar mai fi existat dogme sănătoase, le-ar fi desființat pe toate ereticii. N-ar fi existat Sfinții Atanasie, Vasile, Grigorie, Maxim, Damaschim, Fotie, Palama și Marcu Evghenicul. De multe ori au exprimat adevărul credinței și au fost în prima linie împotriva ereticilor, simpli monahi și egumeni, precum Maxim Mărturisitorul, Sf. Ioan Damaschim, Sf. Teodor Studitul. Au fost ei neascultători și nedisciplinați? Au exprimat conștiința neschimbătoare a credincioșilor Bisericii care este autoritatea înaltă în Biserica Ortodoxă. *"Patriarhii și sinoadele nu sunt mereu fără de greșală, ascultăm de episcopi și de sinoade când păzesc dogmele și Canoanele Bisericii care veghează pentru suflete noastre. Când nesocotesc credința și tradițiile, când vin la noi cu altă învățătură, nu numai ca nu îi urmăm, dar întrerupem orice comunicare cu ei. În problemele credinței și păzirii Sfințelor Canoane, ascultarea a fost desființată de episcopii care nu au păstrat Tradiția Bisericii."*³¹ **Episcopii trebuie să se învrednicească de a fi ascultați de credincioși, când ei înșiși ascultă de adevărul Bisericii**, după cum spune troparul Sfinților Sfințiților Ierarhi, aceștia sunt succesori ai Apostolilor. Simpla continuare în timp a succesiunii apostolice, fără succesiunea adevărului și credinței, îl scoate pe episcop în afara hotarelor Bisericii celei Una, Sfinte, Sobornicești și Apostolești. *"Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni."* (Fapte 5, 29)

• **Canonul 58 de la Sfinții Apostoli:** *"Episcopul sau prezbiterul arătând nepăsare clerului sau poporului și neînvățându-i pe aceștia dreapta credința, să se afurisească, iar stăruind în nepăsare și în lenevie, să se caterisească."*

Așadar episcopului i se cere dreapta credință, pentru a putea rămâne în comuniune cu Adevărul-Hristos. Dar dacă comuniunea episcopului cu Hristos este pierdută datorită unei stricări a credinței printr-o mărturie făcută în mod public, ce comuniune mai poate exista între un ortodox care păstrează curată credința și acel episcop? Cum putem noi să tăcem, când între ierarhii și preoții noștri sunt care susțin că tainele catolicilor sunt valide?!

³¹ Măreția Ortodoxiei (Mărturiile biblice și patristice), Ed. Egumenița, 2009, pag. 292

Sf. Ioan Gură de Aur spune: *”Și eu, iarăși, vă voi spune cele asemănătoare: Vedeți să nu vă înșele careva, nici din cei dinăuntru (bisericii), nici din cei dinafară, nici episcopi, nici preot, nici diacon, nici citeț, sau oricare ar grăi cele strâmbe. Ei vor veni la voi în haine de oi, dar pe dinlăuntru vor fi lupi răpitori. Au înfățișarea dreptei credințe, dar tăgăduiesc puterea ei.”*³²

Sf. Teodor Studitul: *”Nu este cu puțință, nu este, o, stăpâne, nici Biserica de la noi, nici alta, să facă ceva în afara legilor și canoanelor așezate în ea. Fiindcă dacă s-ar face acesta, deșartă e Evanghelia, zadarnice Canoanele, și fiecare ar face după placul arhieriei sale și i s-ar îngădui să facă împreună cu cei ce sunt cu el, precum i-ar părea de cuviință: să fie el un nou evanghelist, un alt apostol, un alt legiutor.”*³³

Mitropolitul Augustin de Florina: *”Episcopul trebuie să asculte de Evanghelie. De aceea episcopul este hirotonit sub Evanghelie, și asta înseamnă, după cum spun Părinții, că poporul va asculta de episcopi cu o condiție ca episcopul să asculte de Evanghelie. Atunci când episcopul nu ascultă de Evanghelie și nu trăiește după Sfintele Canoane, clericii și poporul nu sunt obligați să asculte de episcopi. (...) Și atunci clericii și monahii eroici, chiar și simpli laici, în cazul când episcopii tac, când amvoanele nu mai vorbesc, au dreptul și sunt obligați să spună cele pe care nu îndrăznește să le spună episcopul, fie din frică, fie înrâurit de duhul lumesc sau dintr-o percepție greșită. În istoria bisericească, atunci când amvoanele oficiale au tăcut, Ortodoxia a fost preluată de monahii simpli și smeriți și de popor, de femei și bărbați.”*³⁴

Oprirea pomenirii episcopului locului are temei canonic:

- **Canonul 15 al sinodului al 9-lea local de la Constantinopol, numit și sinodul I-II (861):** *”Cele rânduite pentru prezbiteri, episcopi, și mitropoliți, cu mult mai vârtos pentru patriarhi se potrivesc. Drept aceea dacă vreun prezbiter, sau episcop, sau mitropolit ar îndrăzni a se depărta de împărtășirea cea către patriarhul său, și n-ar pomeni numele lui precum este hotărât și rânduit întru dumnezeiasca mistagogie, ci mai înainte de sinodiceasca înfățișare și de deplină lui osândire ar face schismă, aceasta a hotărât Sfântul Sinod, cu totul a fi străin de toată ierarhia (preoția), dacă numai se va vădi că a nelegiuit acest lucru. Și mai ales s-au pecetluit și s-au hotărât acestea pentru cei ce cu pricinuire de oarecare vinovăție se depărtează de ai lor întâi șezători și fac schismă, și rup unirea Bisericii. Că cei ce se despart pe sineși de împărtășirea cea către întâiul șezător al lor pentru oarecare eres osândit de Sfintele Sinoade, sau de Sfinții Părinți, de acela adică care eresul în public îl propovăduia, și cu capul descoperit îl învăța, unii ca aceștia nu numai canoniceștii certări nu sunt supuși, îngrădindu-se pe sineși despre împărtășirea numitului episcop, mai înainte de sinodiceasca cercetare, ci și de cinstea cea cuvenită celor dreptslăvitori se vor învrednici. Că nu au osândit episcopi, ci minciuno-episcopi și minciuno-învățători. Și nu cu schismă au rupt unirea Bisericii, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme și de împărțiri.”*³⁵

Tâlcuirea din Pidalion: Cele ce Canoanele cele mai de sus au rânduit pentru episcopi și mitropoliți, aceleași le rânduieste cu mult mai vârtos canonul acesta pentru patriarhi. Însă acestea să se facă dacă pentru oarecare vinovății, curvii să zicem, sau ierosilii (adică furare de cele sfinte) și altele ca acestea, s-ar despărți de împărtășirea cu întâiul șezător al lor, iar dacă întâi șezătorii cei numiți ar fi eretici și eresul lor l-ar propovădui întru arătare, și supușii lor pentru aceasta se despart de ei mai înainte încă de sinodiceasca judecată pentru eresul acela. Unii ca aceștia despărțindu-se de aceia nu numai nu se

³² Dreapta credință, în scrierile Sf. Părinți – Sf. Teodor Studitul, Sf. Ioan Gura De Aur, Sf. Amfilohie de Iconium”, vol.1, pag.181

³³ Ibidem pag 21

³⁴ Măreția Ortodoxiei (Mărturii biblice și patristice), Ed. Egumenița, 2009, pag. 274-275

³⁵ Pidalion, Ed. Credința Strămoșească, 2007, pp. 266-267.

osândesc, ci și de cinstea cea cuvenită ca niște dreptslăvitori, sunt vrednici. Că nu au pricinuit schismă Bisericii cu osândirea aceasta, ci mai ales o au slobozit de schismă și eresul minciuno-episcopilor acelora.³⁶

Canonul face foarte clar distincția între greșelile morale și cele dogmatice. În cazul în care un episcop este învinuit de abateri morale iar preotul întrerupe pomenirea lui, acel preot se face vinovat de schismă pentru că nu a așteptat judecata sinodală și prin îngrădirea sa l-a considerat și judecat vinovat pe episcopul său înainte să se pronunțe o hotărâre a judecății sinodale.

Dar alta este situația în cazul în care abaterile sunt în legătură cu credința. Astfel în cazul în care episcopul însuși învață și propovăduiește o erezie în mod public, prin cuvânt vorbit sau scris, de care iau cunoștință cei din jurul său, iar acea erezie a fost condamnată de Sinoade sau de Sfinții Părinți, preotul nu mai e dator să aștepte judecata sinodală, aceasta deoarece episcopul însuși se arată pe sine de partea acelei erezii pe care o propovăduiește, fără să fie acuzat de nimeni, iar acea erezie fiind condamnată deja, singur se vedește pe sine vinovat. Deci preotul are acest drept de a recurege la această măsură de îngrădire, fără să greșească în ceva anume și fără să se facă vinovat de schismă, ci chiar este vrednic de laudă fiindcă de fapt apără Biserica de schismă și de răspândirea ereziei. Așa cum specifică canonul foarte clar, îngrădirea se face față de minciuno-episcopi (pseudoepiscopi), adică față de erezia mărturisită și de cel care o mărturisește și nu de Biserică.

Dacă episcopul crede în taină în mod eretic, preotul nu are nici o vină, pentru că nu se poate face răspunzător pentru ceea ce nu știe.

Sf. Ioan Gură de Aur accentuează asupra îndatoririi membrilor bisericii de a muștra clerul care învață neortodox: *”Trebuie ascultat de învățători și de preoți și de a nu-i judeca, chiar dacă ar avea o viață urâtă; dacă însă credința le e greșită, nu trebuie doar să nu îi ascultăm, ci să fugim de ei și să îi judecăm.”* (Omilia 2, Epistola 2 Timotei).

Sf. Atanasie din Paros (1721-1813), vestit pentru râvna și acrivia sa în privința credinței, cât și pentru predicile înflăcărâte, pentru luptele împotriva ereticilor, îndemna să nu tăcem atunci când este primejduită credința. *”Nu este drept, nici cuvenit, desigur, celor binecinstitori, să tacă atunci când cei ce caută să statornicească rătăcirea, încalcă legile lui Dumnezeu; acolo unde se primejduiește Dumnezeu, precum a zis un mare Parinte, ce om binecinstitor poate să tacă?”*³⁷

Sf. Gherman cel Nou al Constantinopolului (1224-1240), într-o scrisoare de a sa, din 1229, îi îndemna pe ortodocșii din Cipru: *”Fugiți cu grăbire, depărtându-vă de preoții care s-au plecat stăpânirii latine. Să nu vă adunați cu ei în biserică, nici să nu primiți din mâinile lor vreo binecuvântare. Fiindcă este mai bine să vă rugați lui Dumnezeu, singuri în casele voastre, decât să vă adunați în biserică, dimpreună cu slugarnicii latino-cugetatori.”*³⁸

”Acei clerici care recunosc Biserica noastră și voiesc să țina credința predanisită de Sfinții Părinți, să nu se plece arhierilor lor care s-au supus latinilor. Nici să nu le dea câtuși de puțin ascultare, din pricina că episcopii îi vor afurisi (cu scopul de a-i convinge să se supună bisericii latine), fiindcă o asemenea afurisenie n-are nicio putere, ci se abate mai curând asupra celui care a dat-o. Iar aceasta deoarece s-au făcut pricină de sminteală poporului lui Dumnezeu, ca unii care au călcat acrivia Sfințelor Canoane și i-au primit pe episcopii străini și uzurpatori și le-au dat mâna, semn al supunerii și al înrobirii.”

³⁶ *Ibidem*, p. 267.

³⁷ Arhim. Vasilios Papadakis – ”Străjerii Ortodoxiei, Luptele monahilor pentru apărarea Ortodoxiei”, Ed. Egumenița 2015, pag.499

³⁸ Arhim. Vasilios Papadakis – ”Străjerii Ortodoxiei, Luptele monahilor pentru apărarea Ortodoxiei”, Ed. Egumenița 2015, pag.335-334, 372

Sfântul Nicodim Aghioritul (1809) spunea: *”Se cuvine să ne îngrădim pe noi înșine și să ne separăm de episcopii care în chip vădit, stăruie în greșală, privitor la cele ce țin de Credință și de Adevăr, așadar se vădesc a fi eretici sau nedrepti.”*³⁹

Sf. Cuv. Paisie Aghioritul spunea că *”Biserica Ortodoxă nu are nicio lipsă. Singurul ei neajuns este lipsa ierarhilor și păstorilor mărturisitori cu principii patristice”*.

Sf. Ioan Iacob de la Neamț (1960) spunea: *”Iar câțiva din slujitorii Sfântului Altar din ziua de azi, defaimă aceste Sfinte Canoane, numindu-le BARIERE RUGINITE. Canoanele sunt insuflate de Duhul Sfânt prin Sfinții Apostoli și prin Sfinții Părinți ai celor șapte Sinoade Ecumenice și ei zic: «Canoanele de multă vechime care le au, au ruginit. » Nu zic că lor, de multă grăsime și nefrică de Dumnezeu, li s-a întunecat mintea și au năpârlit, căzându-le și părul, și barba și mustața, făcându-se ca femeile. Cum e chipul Domnului și al Sfinților și cum e chipul lor? De aceea, Sfintele Canoane ale Sfinților ei le încalcă în picioare, dar predică sus și tare că sunt ortodocși.”*⁴⁰

Sf. Tarasie patriarhul Constantinopolului (806): *”Să aducem aici în mijloc cărțile distinșilor Sfinților Părinți, ca să-i ascultăm. Și din acestea să extragem și să adăpăm fiecare dintre noi turma noastră. Deoarece hotarele pe care le-au așezat Părinții noștri nu se mută; ci, după ce a învățat Predania apostolică, să păzim Predaniile pe care le-am primit.”*⁴¹

Sf. Ioan Damaschin (749): *”Auziți popoare, seminții, limbi, bărbați, femei și copii, cei mai mari, cei mai tineri și pruncii, sfântul neam al creștinilor! Dacă cineva va învăța, în afara acestora pe care le-a primit Sfânta Biserică Sobornicească, de la Sfinții Apostoli, de la Părinți și de la Sinoade, să nu-l ascultați, nici să primiți sfatul șarpelui, după cum l-a primit Eva și a cules moarte. și chiar dacă v-ar învăța un înger sau un împărat în afara acestora pe care le-ați primit, astupați-vă urechile.”*⁴²

Sf. Chiril al Alexandriei (444): *”Dacă cineva schimbă ceva în sfintele și dumnezeieștile dogme patristice, acest lucru nu trebuie să-l luăm drept clarviziune, ci drept crimă și abatere de la dogmă și păcătuire împotriva lui Dumnezeu.”* Tot Sfântul spune: *”Atunci se mărește numele păcii, când nu ne vom împotrivi părerilor Sfinților, nici nu vom făptui împotriva hotarelor celorla.”*⁴³

*”Nu vă înjugați la jug străin cu cei necredincioși, căci ce însoțire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce împărtășire are lumina cu întunericul? Și ce învoire este între Hristos și Veliar sau ce parte are un credincios cu un necredincios? .”***(II Corinteni 6,14-15)**

Sfântul Ignatie Teoforul în cuvântările sale afirmă: *”Un episcop care a devenit eretic nu mai este episcop, dar dacă credincioșii continuă să-l considere pe el episcop ortodox, dacă continuă să vină la slujbele din bisericile ce îl pomenesc pe el, să primească “darurile” sau „binecuvântările” lui, atunci vor cădea cu toții în afara Bisericii.”*

La **Sfântul Teodor Studitul** găsim că *”Niciun sinod al ierarhilor ortodocși nu este canonic, dacă nu păzește cu totul, Sfintele Canoane instituite.”*⁴⁴. Tot același sfânt susține că *”cei care nu acceptă toate rânduiele canonice ale Sfintelor Sinoade, nu sunt pe deplin ortodocși, chiar dacă cred drept în toate dogmele ortodoxe.”*⁴⁵

³⁹ Tâlcuirea Canonului 46 Apostolic, Pidalionul de la Neamț de la 1844

⁴⁰ Sf. Ioan Iacob – ”Hrană duhovnicească”, Buc. 2000

⁴¹ Măreția Ortodoxiei (Mărturii biblice și patristice), Ed. Egumenița, 2009, pag. 115

⁴² Ibidem 23

⁴³ Ibidem 23, pag. 54

⁴⁴ Teodor Studitul, Epistola 1,24, pag. 99, 985B

⁴⁵ Teodor Studitul, Epistola 1,25, pag. 99, 989A

Arhim. Filotei Zervakos mărturisește că: *”aceia care au fost înrolați de Stăpânul Împărăției Cerurilor să lupte, s-au moleșit. și nu numai că au slăbit, ci s-au adâncit în somnul greu al trândăviei și al nepăsării. Dorm și s-au făcut nevăzuți, iar vrăjmașii se văd peste tot, veghează neîncetat, lucrează, pătrund în orașe, comune, sate, împresoară pamânt și mare, se zbat, cheltuiesc bani nenumărați ca să ia ostateci și să adune prozeliți, partizani, ucenici, pentru a ucide sufletele ortodocși și a dezrădăcina Credința noastră Ortodoxă, fără de care este cu neputință să ne mântuim.”*⁴⁶

Sf. Chiril, patriarhul Ierusalimului: *”Mai înainte ereticii își mărturiseau rătăcirea lor pe față; acum însă este plină Biserica de eretici ascunși. Oamenii s-au lepădat de Adevăr, și neadevărul le încântă urechile. Se grăiește ceva care desfată urechile? Toți oamenii ascultă cu plăcere. Se grăiește ceva folositor sufletului? Toți se îndepărtează. Cei mai mulți oameni s-au lepădat de învățăturile cele drepte; este ales răul mai mult decât binele. Aceasta este deci ”lepădarea de credință” (II Tes. 2,3). Trebuie așteptat dușmanul (Antihristul), în parte a și început de pe acum să trimită pe înaintemergătorii lui, ca să vină pregătit la vânătoare. Ai grijă de tine, omule, și întărește-ți sufletul! Biserica îți arată acum, înaintea Dumnezeului celui viu (I Tim. 6,13), și te învată mai dinainte cele cu privire la Antihrist, înainte de venirea lui. Nu știm dacă vine în timpul vieții tale și nici nu știm dacă vine după trecerea ta din această viață. Este bine însă ca tu să cunoști semnele venirii lui și să întărești mai dinainte.”*⁴⁷

Sfântul Marcu Evghenicul, care a luptat dârz împotriva Sinodului de la Ferrara Florența, din anii 1438 – 1439, când ierarhii ortodocși au trădat Ortodoxia, semnând și acceptând unirea cu catolicii, a rămas neclintit în Dreapta Credință, refuzând să semneze orice document prin care se accepta unirea cu catolicii. *”Văzând că nu e nicio nădejde să îl înduplece pe efesean (Sf. Marcu), papa a amenințat că-l va depune dacă nu semnează. Dar neînfricatul apărător al Ortodoxiei, dădu papei un răspuns hotărât zicând: Sinoadele au osândit pe cei ce nu se supun Bisericii și se alătură părerilor potrivnice învățaturii sale. Eu nu propovăduiesc slava mea, nici am spus ceva nou sau necunoscut în Biserică. Nu fac decât să păstrez în chip neclintit, învățătura curată și neprihănită pe care Biserica, primind-o de la Hristos, Mântuitorul nostru, a ținut-o întotdeauna și încă o ține. Această învățătură a fost ținută și de biserica Romei cu cea a răsăritului până la începutul schismei (...). Și cine poate defăima sau osândi această învățătură binecinstitoare? Deci dacă stau neclintit în această învățătură și nu voiesc să mă abat de la ea, cine cutează a mă judeca drept eretic? Mai întâi trebuie să judecați învățătura în care cred și apoi să mă judecați pe mine. Însă dacă mărturisirea mea este sfântă și dreptslăvitoare, așa cum și este, cum oare sunt vrednic de judecată?”*⁴⁸

Faptul că Sf. Marcu nu a trădat Ortodoxia, după sinod, a fost așteptat acasă și cinstit de popor ca un sfânt, iar ceilalți episcopi au fost muștrați. Oamenii îi ocoleau pe episcopii care semnaseră și chiar le aruncau cuvinte de batjocură. Cereau explicații episcopilor care au trădat Ortodoxia, iar Episcopul Antonie al Iracliei (participant la sinod) și cu ceilalți, au răspuns cu adâncă întristare oamenilor: *”Ne-am vândut credința, am schimbat bunacinstirea cu necinstirea, am trădat credința cea curată; am schimbat Ortodoxia cu heterodoxia și trădând jertfa cea curată de mai înainte, ne-am făcut azimți. Oamenii au întrebat: ”Dar pentru ce ați semnat?” Cu multă părere de rău ei au răspuns: ”Ne-am temut de franci, ne-au silit”. Însă oamenii au stăruit: ”Oare latinii v-au bătut, ori în temniță v-au aruncat?” Ei au răspuns: ”Nicidecum. Tăia-ni-s-ar mâinile ce au iscălit nelegiuita hotărâre. Smulge-ni-s-ar limbile ce au rostit învoirea cu latinii.”*⁴⁹

⁴⁶ Pr. Ierotei Zervakos – *”Testament duhovnicesc, mărturisirea Credinței Ortodoxe”*, ed. Egumenița, pag. 31

⁴⁷ *”Despre ispita creștinilor din veacul de acum”*, vol. *”Hrană Duhovnicească”*

⁴⁸ *”Viața și nevoințele celui între sfinți Părintelui nostru Marcu Evghenicul, Mitropolitul Efesului”*, Ed. *”Cartea ortodoxă”* pag. 116-117

⁴⁹ *”Viața și nevoințele celui între sfinți Părintelui nostru Marcu Evghenicul, Mitropolitul Efesului”*, Ed. *”Cartea ortodoxă”*, pag. 125

La Sinodul care a avut loc în Creta, treizecișitri de episcopi nu au semnat textul final *”Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine”*, prin care se recunosc celelalte confesiuni ca fiind biserici. Dacă acești mitropoliți NU au semnat, deși s-au făcut presiuni și asupra lor, de ce delegația B.O.R a semnat totul și a fost deschisă spre toate rătăcirile?! Ei ce răspuns au pentru credincioși? De ce nu se ține cont de miile de semnături adunate din toată țara, împotriva acestui sinod tâlhăresc? De ce poporul nu are dreptul să mărturisească adevărul fără amenințări din partea ierarhilor? Unde este dragostea pentru poporul dreptcredincios, când nu se ține cont de durerea și frământările oamenilor cu privire la acest sinod? Dragostea și interesul ierarhilor noștri este mai mult aplecată spre eretici (catolici, protestanți, evrei, etc.), iar lacrimile și strigătele oamenilor sunt ignorate?

Ce atitudine ar trebui să avem, noi, cei care nu suntem luați în considerare de acești ierarhi? Ar trebui să lăsăm bisericile goale, să nu mai participăm la slujbele lor, până ce ei nu se leapădă de toate ereziile prin care au făcut o prăpastie între cler și popor! Tot așa au procedat oamenii și în vremea Sfântului Marcu Evghenicul. *”O tăcere aproape dureroasă învăluia Biserica atunci, când în vremea Postului Mare, din 1440, bisericile au fost goale și nu s-au ținut slujbe. Nimeni nu voia să slujească cu episcopii care semnaseră unirea cu latinii.”*⁵⁰

Sfântul Marcu, nu numai ca nu a mai slujit cu ierarhii care semnaseră, dar nu a fost de acord cu prezența acestora nici la moartea lui. *”Sfântul, cunoscând apropiata sa moarte, era îngrijorat ca nu cumva patriarhul sau ierarhii și clericii, să-i arate o părută cinstire la înmormântarea sa, amăgind astfel poporul să creadă că Marcu avea partășie cu ei. Deci înaintea unor oameni de încredere a spus fără ocolișuri că niciodată nu a primit partășia cu prounioniștii și că leapădă unirea și dogmele latine.”* Apoi a spus: *”Sunt pe deplin încredințat că, cu cât stau mai departe de el (adică de patriarh), și de cei ca el, cu atât sunt mai aproape de Dumnezeu și de toți sfinții.”* Fericitul bărbat a poruncit apoi ca nimeni din acea partidă să nu se apropie nici de înmormântarea sa, nici de mormântul său. Apoi a poruncit ca nimeni din cei ce erau cu ei, să nu slujească împreună cu patriarhul și clerul său, în dumnezeieștile slujbe. El a spus că li se cade să nu se amestece cu unioniștii și să rămână osebiți de ei, până când Dumnezeu va da îndreptare și pace. În ziua fericitei sale adormiri, ultimele gânduri ale sfântului au fost pentru Ortodoxie, căreia își ațerosise întreaga viață.⁵¹ **Așadar episcopului i se cere dreapta credință, pentru a putea rămâne în comuniune cu adevăratul Hristos, iar astfel să fie cu adevărat păstor al turmei sale și să lucreze cele sfinte.**

Sf. Teodor Studitul, în Scrisoarea 553 către soția unui spătar al cărui nume e Mahara scria: *”Și mi-ai spus că te-ai temut să spui preotului tău să nu-l pomenească pe ereziarh (autorul unei erezii) la Liturghie. Ce să-ți spun acum, despre acest lucru, nu văd decât că întinarea are împărtășania din singurul fapt că-l pomenește (pe ereziarh), chiar dacă ortodox ar fi cel ce face Sf. Liturghie.”*⁵²

Dacă Domnul a zis ”nu judecați ca să nu fiți judecați”, mulți își pun întrebarea cu ce drept îi judecăm pe mai marii noștri. Acestora le răspunde Arhim. **Filotei Zervakos, ucenic al Sfântului Nectarie**: *”Dacă rosteam sau scriam papei sau patriarhului: « Eu sunt judecător și vă voi judeca și vă voi osândi», atunci aș fi fost călcător al poruncilor lui Dumnezeu, aș fi fost vrednic de condamnat, căci nici mie și nici altcuiva nu-i este permis să judece aproapele. Dar să spui și să aperi adevărul, când vezi că sunt nesocotite cuvintele, legile, învățăturile, povețele și poruncile lui Dumnezeu, dogmele, Sfintele Canoane și Sfânta Tradiție, nu numai ca nu este interzis să judeci, ci se și impune să faci aceasta. Atunci când Irod și-a lăsat soția legitimă și nesocotind Legea lui Dumnezeu, a luat-o pe femeia lui Filip,*

⁵⁰ Ibidem [11], pag127

⁵¹ Ibidem [11], pag146

⁵² ”Dreapta credință, în scrierile Sf. Părinți – Sf. Teodor Studitul, Sf. Ioan Gura De Aur, Sf. Amfilohie de Iconium”, vol.1, pag159

fratele său, cel mai mare dintre cei născuți din femeie și dintre prooroci, Sfântul Înaintemergător, care locuia în pustia Iordanului, auzind aceasta, a părăsit pustia și liniștea și s-a ridicat împotriva lui Irod, fără sa-I fie teamă de puterea împărătească și i-a spus cu mult curaj și îndrăzneală: "Impărate, legea lui Dumnezeu, nu îți permite să iei pe femeia fratelui tău!" Nu i-a zis: «Eu sunt judecător și am venit să te judec.» I-a adus aminte de Legea lui Dumnezeu ca să-l înspăimânte și să înceteze fărădelegea.

În felul acesta, **mulți Sfinți Părinți** din pustie și mănăstiri, Antonie, Eftimie, Teodor Studitul și mulți alții, chiar și stâlpnicii, în vremuri și împrejurări diferite, văzând că Biserica Ortodoxă este războită de împărați, arhieri, preoți, monahi și mireni eretici au părăsit pustiile și mănăstirile lor și s-au dus grabnic în orașe ca ostași și războinici buni ai Domnului. **Și înarmați cu armura Duhului Sfânt, s-au ridicat împotriva împăraților și stăpânilor, cercetând cu îndrăzneală rătăcirile și ereziile, nepăsându-le de chinurile tiranilor, de întemnițări și prigoniri, preferând să moară pentru Adevăr și Ortodoxie.**

Și dacă nu existau astfel de luptători viteji (...), apărători ai Credinței noastre Ortodoxe, care să se războiască cu minciunea și amăgirea, cu ereziile și cu ereticii, astăzi nu ar fi existat Ortodoxia și învățătura sănătoasă.⁵³

14. Recunoașterea "Consiliului Mondial al Bisericilor" (CMB) ca model doctrinar, deși sunt binecunoscute atât originile, cât și scopul său ascuns.

Astfel, prin intrarea Bisericii Ortodoxe în CMB, se afirmă acordul acesteia cu următoarele învățături cu totul neacceptate:

✿ "Scopul primordial al comuniunii bisericilor în Consiliul Mondial al Bisericilor este acela de a se chema una pe alta spre unitatea văzută într-o singură credință și spre participarea la o singură Euharistie exprimată în cultul și în viața comună în Hristos, prin mărturie și slujire către lume, și de a avansa către această unitate, pentru ca lumea să creadă." (Constituția CMB, III)

✿ **În Declarația de la Toronto 4.3**, despre Bisericile membre ale CMB, se afirmă: **"Bisericile membre recunosc că apartenența la Biserica lui Hristos este mai cuprinzătoare decât apartenența la propriul lor trup bisericesc.** (...) Toate Bisericile creștine, inclusiv biserica Romei, consideră că nu există o identitate completă între apartenența la biserica lor și apartenența la biserica universală. Ele **recunosc** că există membri ai bisericii în afara zidurilor ei (extra muros), că aceștia aparțin bisericii în mod egal (aliquo modo), sau **chiar că există biserică în afara bisericii.** (ecclesia extra ecclesiam)."

Noi nu putem accepta că toate membrele CMB, inclusiv Biserica Ortodoxă, recunosc că toate bisericile participante la ea sunt nedepline, atunci când spun că apartenența la Biserica lui Hristos este mai cuprinzătoare decât apartenența la propriul lui trup duhovnicesc; adică de la început se pun pe picior de egalitate toate membrele organismului CMB, iar dacă Biserica Ortodoxă acceptă prin participarea ei la CMB că este nedeplină și printr-un sinod întărește aceasta ca fiind doctrina ei oficială, atunci se neagă pe sine însăși, își neagă unitatea, sfințenia, universalitatea și apostolicitatea, Îl neagă pe Hristos și Îl reneagă, iar aceasta înseamnă că se leapădă de El. Biserica cea UNA a lui Hristos, nu suferă nicio știrbire. **"Iisus Hristos, ieri și azi și în veci, este același."** (Evrei 13, 8)

⁵³ Pr. Ierotei Zervakos – "Testament duhovnicesc, mărturisirea Credinței Ortodoxe", ed. Egumenița, pag 82,83

Sf. Cuv Teodosie de la Pecerska (1073) spunea: *”Păzește-te fiule, de cei cu credință strâmbă și de toate discuțiile lor, căci și pământul nostru s-a umplut de ei! Numai cel ce trăiește în Credința Ortodoxă, își va mântui sufletul.”*⁵⁴

Părintele Haralambie Vasilopoulos a fost unul din cei mai mari apărători ai Ortodoxiei din sec. XX. Credința lui în Dumnezeu era vie și fermă. Prin predicile lui înflăcărâte, prin cărțile revelatoare, a demascat pe cei care luptă împotriva Ortodoxiei, pe masoni, ecumeniști, iehovoști și pe toți ereticii contemporani care luptă împotriva Adevărului.

*”Într-adevăr e de neînțeles că luăm parte la congrese, unde se hulește Sfânta Treime. Este păcat înfricoșător ca noi ortodocșii să mergem la consilii ecumenice unde se străduiesc să zădărnicească Ortodoxia. Ce căutăm noi, în acest noian al mării, bătut de valuri ai anarhiei ecumenismului? Ce avem noi în comun cu acei rebeli perfizi ce caută să surpe Ortodoxia? Chiar nu vedem întunericul ce se ascunde în spatele strălucirii false? Nu vedem deznădejdea și haosul ce se cascadează după atâtea zâmbete ale fățărniciei? Nu ne dăm seama de pumnalul lor ucigaș. (...) Chestiunea nu este un fleac. Este vitală. Ne servesc pe tavă promisiuni grandioase. Ne vorbesc de ecumenism, de înfrățire mondială, de Consiliul Mondial al Bisericilor (vedeti, pun înăuntru și puțin ”Creștinism” ca să facă să pară adevărată, minciuna lor amăgitoare). Ascund cuțitul în ambalajul gingășiei. Nu-i credeți! Adevărul, Hristos și Biserica, nu se află în această făcătură a ecumenismului. Dumnezeu nu șade acolo unde se pregătește tronul Antihristului. ”Biserica” CMB-ului nu este Biserica întemeiată de Hristos. Este un produs idolatru al oamenilor. Iar a merge acolo neortodocșii este cutremurătoare blasfemie față de Adevărul Evangheliei. (...) Acest adăpost șubred al ecumenismului, ce acoperă toate rătăcirile și ereziile, spre un monstru cu articulații demonice și aspirații masonice ce încearcă să zguduie temelii Ortodoxiei. Aleargă, din păcate, înșelați fiind și delegații Bisericii Ortodoxe, care discută și iau decizii, ”în numele Ortodoxiei”. Iar heterodocșii, rătăciții, ereticii, se justifică prin faptul că poate în ecumenism află nădejdea izbăvirii. Această idee îi fascinează, indiferent dacă se prăvălesc într-o nouă rătăcire mai satanică și mai grozavă. Însă noi ortodocșii, ce căutăm acolo? Ce vrem de la aceste târguri de idei? Ce să luăm? Biserica noastră este numai lumină. Un cer fără nori, viu. Noi avem ADEVĂRUL ÎNTREG. Suntem plini de lumina Evangheliei. Peste noi se revarsă bucuria, credința, dragostea, nădejdea.”*⁵⁵

Profesorul Constantin Mouratidis, făcând referire la participarea Bisericii Ortodoxe în „CMB”, se întreba încă din 1973: *„De ce ierarhia ortodoxă tolerează participarea în continuare la harababura mondială a ereziilor CMB, în ciuda încălcării vădite a Sfintelor Canoane celor de Dumnezeu inspirate și a principiilor ecleziologice fundamentale, prin care se lovește în însăși calea mântuitoare a Ortodoxiei? [...] De ce ierarhia ortodoxă, cel puțin după constatarea consecințelor periculoase și cu totul distructive care rezultă din participarea la CMB, nu se retrage din el?”*⁵⁶ Și întrebăm și noi: de ce se aduc la tăcere cuvioșii, profesorii, teologii care vorbesc despre aceste abateri din cadrul „CMB”? De ce se continuă acest demers pornit de la început pe o cale greșită, străină de Ortodoxie, lucru vădit și din roadele lui? De ce se persistă în aceste abateri grave de la dogmele și canoanele ortodoxe? Aceste abateri au mers chiar și până la recunoașterea femeilor, chiar și a homosexualilor, în ministerul mincinos al ereticilor, mergând până acolo, că se recunoaște de către ortodocși puțința oricui de a juca orice rol în teatrul „CMB”?

⁵⁴ Patericul peșterilor din Kiev, 1806, Editura Egumenita

⁵⁵ Arhim. Haralambie D. Vasilopoulos – ”Ecumenismul fără mască”, pag. 155-156

⁵⁶ CONSTANTIN D. MOURATIDIS, *Mișcarea Ecumenică...*, pag. 87-88 apud SFÂNTA CHINOTITĂ A SFÂNTULUI MUNTE ATHOS, *Memoriu ...*

Nu sunt străine în istoria B.O.R actele de trădare a Ortodoxiei, ale unor patriarhi și clerici precum: Arie, Nestorie, Ioannis Vekkos, Atenagoras și nu în ultimul rând actualul patriarh ecumenic, Bartolomeu, care este mentorul și inițiatorul acestui sinod tâlhăresc. Prin afirmațiile, faptele și înclinațiile sale spre ecumenism, dă dovadă de trădare, devenind astfel EREZIARH [*EREZIÁRH s. m. șef al unei secte eretice; autor al unei erezii. - -conform DEX*].

Relatăm mai jos o întâmplare ce a avut loc în Sf. Munte Athos, pe vremea patriarhului Ioannis Vekkos:

Patriarhul Ioannis Vekkos al XI-lea și prigonirea Athoniților

Între anii 1276 și 1282, pe când Patriarh al Constantinopolului era Ioannis Vekkos al XI-lea, părinții athoniți au suferit mari prigoane din partea acestuia și a latinilor (catolicilor), pentru că nu primeau unirea cu Roma și împreună-slujirea cu papistașii. Patriarhul Vekkos, incitat de împăratul Bizanțului Mihail al VIII-lea Paleologul, care simpatiza cu latinii, a declarat că este de acord cu unirea celor două biserici, adică a Bisericii Ortodoxe cu papismul, și că va așeza Biserica Ortodoxă sub puterea Papei. Îndată a izbucnit furtuna împotrivilor în sânul Bisericii, așa încât preoții și monahii l-au anatemitizat pe Patriarh și în aproape nicio biserică nu mai pomeneau numele lui. Patriarhul, ca să înăbușe mișcarea clerului răzvrătit, s-a dus în Sfântul Munte însoțit de armată și de clerici papistași. Acolo, pentru că nu a fost primit de aproape nicio mănăstire, pentru a teroriza comunitatea monahală, a poruncit soldaților să îi tortureze și să îi omoare pe monahii care nu se supuneau poruncilor sale. Astfel, trecând pe la Manastirea Zografu, au ars într-un turn pe monahii care nu voiau să îl primească și să accepte unirea cu Roma. La Manastirea Vatoped au spânzurat 12 monahi și au înecat în mare pe starețul lor legat în lanțuri. De asemenea, la Manastirea Iviron, de asemenea, i-au înecat pe monahi, scufundându-i în mare cu corabia lor cu tot.

Ajungând însă la Manastirea Marea Lavra, monahii de acolo i-au făcut o primire oficială în toată regula. **A urmat împreună-liturghisirea în biserica centrală a mănăstirii**, Patriarhul slujind Sfânta Liturghie ajutat de un ierodiacon al Lavrei și de șapte monahi, precum și de către preoții latini care îl însoțeau. După izgonirea lui Ioannis Vekkos de pe tronul patriarhal la anul 1282 și după ce s-au zădărnicit planurile acestuia de unire a celor două Biserici, **cei șapte monahi și ierodiaconul de la mănăstirea Marea Lavră care au slujit împreună cu Patriarhul și cu latinii, au fost înlăturați din Sfântul Sinod al Sfântului Munte**. Ierodiaconul, la scurt timp, s-a îmbolnăvit și, potrivit mărturiilor scrise ale mănăstirii Marea Lavră, s-a topit în câteva zile precum se topește o lumânare.

Respectivii monahi, după ce au murit și au fost îngropați în afara cimitirului mănăstirii, la dezgroparea lor, **au fost găsiți neputreziți, având trupurile cu totul negre și o înfățișare înspăimântătoare**, de neînchipuit pentru mintea umană. Trei dintre cele șapte trupuri de monahi au fost aduse în pronaosul bisericii Sfinților Apostoli a cimitirului mănăstirii, unde au și rămas spre vederea tuturor până în secolul al XIX-lea. În ultimii ani ai șederii trupurilor lor acolo, un pelerin, zărindu-i, a pățit atac de cord și a murit pe loc. Acesta a fost și motivul pentru care au fost duși într-o peșteră, pe plaja schitului românesc, unde, după ce i-au așezat, au zidit intrarea cu pietre, ca să nu îi mai poată vedea nimeni. Restul de patru trupuri, care sunt și cele mai înfricoșătoare, au fost transportate îndată după dezgroparea lor într-o peșteră greu accesibilă aproape de Mănăstirea Marii Lavre, unde se află până astăzi.

O întâlnire înfricoșătoare

Un frate auzise despre călugării afurisiți de la Marea Lavră a Athonului, care l-au primit pe Ioannis Vekkos, Patriarhul latinofil al Constantinopolului, și care au slujit cu el. Se îndoia însă că ar fi adevărate toate spusele acestea și cerceta neobosit și întreba dacă se găsește cineva care să fi văzut cu ochii lui trupurile călugărilor afurisiți, vreun martor ocular, ca să se convingă și să nu mai aibă îndoieli.

Și întrebând pe mulți a aflat că Gavriil ieromonahul i-a văzut. Așa a venit și m-a întrebat dacă cunosc ceva și dacă i-am văzut cu ochii. Și l-am înștiințat că eu i-am văzut și că faptul este o certitudine. Eu am venit în Sfântul Munte la anul 1885, în vârstă de 20 de ani. După doi ani de la intrarea mea în Sfântul Munte, pentru că s-a întâmplat să mergem să luăm grâu de la Manastirea Constamonitu, am pornit pe mare cu barca noastră să îl aducem. Eram în vârstă de 22 de ani pe atunci și era luna lui Septembrie, la două zile de la Înălțarea Sfintei Cruci.

Am mers și pe seara am ajuns la Marea Lavră unde am și rămas peste noapte, iar unde a doua zi de dimineață ne-am continuat călătoria. La scurt timp însă după ce am părăsit Marea Lavră, îl aud pe Bătrânul meu, monahul Meletie, spunând:

„Fiul meu, Gavriil, aici în față se află afurisiții, cei care i-au primit pe latinofili în Marea Lavră și au slujit împreună cu Ioannis Vekkos și cu ai lui, pe care eu i-am văzut și altădată, dar pentru că ești tânăr și e posibil ca vreodată să se vorbească despre asta și să spună unii că sunt minciuni toate astea și că nu există nimic, nici afurisiți, nici trupurile lor neputrezite, ci că se spun spre înspăimântarea oamenilor, de aceea să mergem și să îi vezi cu ochii tăi, ca să nu crezi ce îți va spune unul și altul mai apoi, pentru că spune și Sfânta Scriptură că ochiul e mai de crezut decât auzul”.

Și spunând Bătrânul acestea, am ajuns la o râpă abruptă, pe care numai să o vadă omul se sperie, și îmi spune: „Aici este”. Eu eram curios să îi văd și îi spun: „Tu râzi de mine?”. El însă a zâmbit și mi-a spus: „Ce crezi, că e vreo cruce sau vreo icoană la locul unde au fost puși, ca să le vadă oamenii și să-și facă semnul crucii trecând pe aici? **Ei au luat chipul diavolului, vei vedea și atunci vei crede...**”.

Atunci, dară, ne-am apropiat de acea vale abruptă și după mult efort, am ieșit afară și, „cu 20 de unghii”, cum spune vorba, am urcat 4-5 metri și apoi am văzut o peșteră și am intrat și văd acolo o **privește vrednică de tânguire: Trei oameni sprijiniți de stâncă, drepți, cu hainele pe ei, cu rasele și cu centurile, cu ochii deschiși, părul și barba, la toți trei, lungi și albe, chipurile lor însă de culoarea funinginei (negre), la fel și mâinile lor, cu degetele întoarse către interior, unghiile mâinilor mari de vreo 2-4 centimetri, picioarele nu li se vedeau, pentru că erau acoperite de ciorapi și pantofi...**

Am vrut să îi ating să văd dacă într-adevăr trupul era moale sau doar piele uscată și oase, dar nu m-a lăsat Bătrânul, care mi-a spus: „Nu băga tu mâna peste urgia lui Dumnezeu...” În toate celelalte însă am fost foarte atent, doar mâna nu am pus. Și atunci deloc nu m-am speriat, acum însă, când îmi aduc aminte, mi se tulbură sufletul și nu pot să dorm zi și noapte, nici să mănânc 2-3 zile la rând, câtă vreme atunci când i-am văzut nici nu am băgat de seamă.

Am scris prezenta, cu mâna mea, pe 2 martie 1964 la Sfânta Manastire Xenofont, Gavriil Ieromonahul și Duhovnicul, de la Chilia Ivirită „Nașterea Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan”.⁵⁷ (Engolpion aghioritic – Calendar pe anul 2004)

Din cele relatate considerăm că mai marii Bisericii ar fi trebuit să ia atitudine încă de la începutul sec. XX când au avut loc primele întruniri interconfesionale, ce au deschis drumul pentru înfierea, constituirea și dezvoltarea în spațiul Bisericii Ortodoxe a ereziei Ecumenismului.

Din motivele enumerate mai sus, nu putem considera Sinodul din Creta nici „sinod”, nici „sfânt” și nici „mare”, ci mai degrabă un abuz și o inovație sinodală - întrucât a înșelat și așteptările pliromei Bisericii. Făcând parte din Biserică, în calitate de mădulare vii ale trupului tainic a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, avem dreptul de a interveni în problemele legate de Biserica și Credința noastră Ortodoxă și a pune cuvânt și mărturie, ca aceasta să nu aibă de suferit.

⁵⁷ *Graiul Ortodox* via <http://www.kivotoshelp.gr/pages/aforismenoi.htm> / și din <http://pneumatiko.wordpress.com>

Preasfințite Părinte, noi, ortodocșii creștini, nu recunoaștem și respingem categoric hotărârile sinodului din Creta (iunie 2016), care nu a respectat învățăturile dogmatice, Sfânta Tradiție și Sfintele Canoane, care au fost date la cele șapte Sinoade Ecumenice și locale ale Bisericii Ortodoxe. Așteptăm un răspuns oficial, public, care să nu lase loc de interpretare. **Rugămintea noastră este:**

- a) **Să vă deziceți de Sinodul tâlhăresc din Creta;**
- b) **Să condamnați ecumenismul și să vă deziceți de el, prin fapte și prin cuvânt;**
- c) **Să catehizați poporul, aducându-le la cunoștință gravitatea lepădării de credință prin ecumenism;**
- d) **Să ieșiți din *Consiliul Mondial al Bisericilor* și din toate organismele ecumeniste.**

Vă rugăm din suflet să rămâneți FERM și să APĂRAȚI ORTODOXIA așa cum la rugăciunea de hirotonie într-un arhiepiscop ați făgăduit că: "Dau anatema pe Arie și pe cei împreună cu dânsul cugetători și părtași ai relei și neasemănatei lui păreri, pe Macedonie și pe cei împreună cu dânsul, care bine s-au numit pnevmatomahi. Asemenea pe Nestorie și pe ceilalți ereziarhi, și pe cei de un cuget cu aceștia îi lepăd și îi dau anatema, și **cu mare glas zic hotărât: Tuturor ereticilor anatema! Tuturor ereticilor anatema!**"[...] "Peste acestea încă mai mărturisesc, că **voi păstra și voi urma cu sfințenie, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, toate canoanele celor șapte Sfinte Sinoade Ecumenice și locale; învățăturile de Dumnezeu purtătorilor Părinți; tradițiile Sfintei Bisericii Ortodoxe.** De asemenea o altă rugăciune de la hirotonie spune: "Tu, Hristoase, și pe acesta ce s-a arătat iconom al scaunului arhieresc, fă-l următor Ție, adevăratului Păstor, **punându-și sufletul pentru oile Tale, povățuitor orbilor, lumina celor dintru întuneric, certător celor neînțelepți, învățător pruncilor, luminător în lume:** ca, desăvârșind sufletele cele ce i s-au încredințat lui în viața aceasta, să stea nerușinat înaintea judecății Tale și să primească plata cea mare pe care ai gătit-o celor ce s-au luptat pentru propovăduirea Evangheliei Tale."⁵⁸

Vă dorim din toată inima să rămâneți devotați sfintei noastre Credințe Ortodoxe, slujind pe adevăratul Dumnezeu, slăvit în Treime: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Amin.

Această scrisoare este susținută prin semnăturile a sute de credincioși din această eparhie, care se pot pune la dispoziție la nevoie.

Data: 18.09.2016

Semnătura: Preot Oros Emanuel,
Parohia Ortodoxă Mestesteacă

⁵⁸ Arhieraticon , Ed Institutului biblic și de misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Buc. 1993, pag. 93, 99